

2.10221

ก. 1

ร. 3

ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

๒๙ ก.พ. ๒๕๔๐

ปริญญานิพนธ์

ของ

โรสกา โคมลนาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม ๒๕๓๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๖๕

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)

.....กรรมการ
(ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลลิขิต)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)

.....กรรมการ
(ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลลิขิต)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้อย่างถี่ถ้วน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริสุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชัย โพธิ์สุข ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลจิต และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในระหว่างการทำ ปริญญานิพนธ์จนสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมณฑา พรหมบุญ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์พนัสนิ โชติกเสถียร อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และอาจารย์ศิริรัตน์ กุศลเจริญศักดิ์ อาจารย์ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการทำ ปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชนทุกท่าน ผู้บริหารและครูผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ ท่านเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ท่านรองเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ หัวหน้าฝ่าย และหัวหน้างานทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย อาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา และอาจารย์ผ่องศรี สุรัตน์เรืองชัย กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้กรุณาวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนและผู้ที่จะลืมเสียมิได้ คือ ทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครู-อาจารย์ ที่มีส่วนร่วมวางรากฐานทางการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานและการศึกษา

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
คำถามสามสัฟท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	8
แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 กับนโยบายการศึกษาระดับ ประถม.....	9
หลักการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชน.....	11
ปรัชญาการศึกษาแนวใหม่.....	12
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	12
กระบวนการส่งเสริมศักยภาพเด็ก.....	14
โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน.....	14
สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชน.....	22
สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียน.....	24
ด้านวิชาการ.....	24
ด้านบุคลากร.....	26
ด้านอาคารสถานที่.....	27

ความเข้าใจ.....	29
ความหมายของความเข้าใจ.....	29
การวัดความเข้าใจ.....	30
ความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน	
โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน.....	30
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.....	31
ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ ของโครงการ	
นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน.....	33
การแนะแนวและจิตวิทยา.....	36
การวัดและการประเมินผลการเรียน.....	37
เจตคติ.....	38
ความหมายของเจตคติ.....	38
องค์ประกอบของเจตคติ.....	40
การวัดเจตคติ.....	41
ประโยชน์ของเจตคติ.....	43
เจตคติต่ออาชีพครู.....	44
เจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชน.....	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	46
แหล่งข้อมูล.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	56
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละสภาพการปฏิบัติงานจริงของ โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน... ..	58
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน.....	78
ตอนที่ 4 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติของครูต่อ การดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ เด็กและเยาวชน.....	79
ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะการดำเนินงานของโรงเรียนใน โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน.....	83
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	97
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	97
ประชากร.....	97
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	98
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
สรุปผลการศึกษา.....	100
อภิปรายผล.....	103
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	109

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป.....	109
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก.....	116
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	145

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แหล่งข้อมูล.....	47
2	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มประชากร.....	57
3	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านการจัดการเรียน การสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	59
4	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านการจัดห้องสมุด จำแนกเป็น รายข้อ.....	61
5	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านสื่อการสอน จำแนกเป็น รายข้อ.....	62
6	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็น รายข้อ.....	64
7	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านศูนย์วิทยากร จำแนกเป็น รายข้อ.....	66
8	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านความรู้ความสามารถของครู ทางการศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ.....	67
9	ผลการวิเคราะห์ ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ของครู จำแนกเป็นรายข้อ.....	69
10	ผลการวิเคราะห์ ค่าความถี่และค่าร้อยละในด้านการได้รับการศึกษาดูงานหรือ อบรมของครูและผู้บริหาร ระหว่างปี พ.ศ.2521-2538 จำแนกเป็นรายด้าน.	70
11	สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	71
12	ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านอาคารเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	72
13	ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านห้องเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	74
14	จำแนกโรงเรียนที่มีและไม่มีอาคารประกอบประเภทต่าง ๆ.....	75

15	จำแนกโรงเรียนที่มีและไม่มีห้องพิเศษประเภทต่าง ๆ.....	76
16	ค่าความถี่และค่าร้อยละในการใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ...	77
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเข้าใจของครู จำแนกเป็นรายด้าน.....	78
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่ออาชีพครู จำแนกเป็นรายด้าน และโดยส่วนรวม.....	79
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการดำเนินงาน จำแนกเป็นรายชื่อ และโดยส่วนรวม.....	80
20	ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ ด้านวิชาการ งานบุคลากร และอาคารสถานที่.....	83
21	ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ ด้านการอบรมเทคนิคการสอน การแนะแนวและจิตวิทยาการประเมินผลแนวใหม่.....	91
22	ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ ด้านอาชีพครู และด้านการดำเนินงานของโครงการ.....	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือ ปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการเรียน การอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของสังคม มุ่งให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ.2531:1) และการจัดการศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาด้านสติปัญญา สอนให้รู้จักเหตุผล พัฒนาด้านจิตใจ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพึงรู้จักฝึกฝนจิตใจของตนให้มีความเจริญงอกงามทางคุณธรรม พัฒนาด้านร่างกายเพื่อให้นักเรียนมีความเจริญเติบโตเหมาะสมกับวัย และด้านสังคมมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางด้านสังคมที่ดีงามมีความสามารถและทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลด้วย

ในการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนนั้น ได้ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลายรูปแบบ เช่น มีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี และมีการจัดให้มีการแข่งขันหรือประกวดความสามารถพิเศษในรูปแบบต่าง ๆ กัน โอกาสในการคัดเลือกคนเก่งถูกจำกัดด้วยทรัพยากรและข้อมูลผูกมัดต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเก่งคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกถูกตัดทิ้งไปนักเรียนเหล่านี้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาตนตามศักยภาพที่มีอยู่ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2538:2) และจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 รัฐได้ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบและวิธีการที่เอื้อให้ผู้มีปัญญาเลิศ หรือความสามารถพิเศษได้พัฒนาอัจฉริยภาพของตนเอง (แผนการศึกษาแห่งชาติ.2535 : 21) คนทั่วไปเข้าใจว่าเด็กเก่งหมายถึง เด็กที่สอบเก่งเรียนเก่ง ถ้าการสอนนั้นเน้นเรื่องความจำเป็นหลัก เด็กเก่งจึงหมายถึงเด็กที่ท่องจำเก่ง เด็กบางคนถูกจัดให้เป็นเด็กเก่ง จากระบบให้สอบเก่งท่องจำเก่งและมีความเชื่อที่ผิด ๆ ว่าจะประสบความสำเร็จในอนาคต ความเข้าใจผิดว่า เด็กเก่งต้องเห็นเด่นชัดด้านต่าง ๆ จากเด็กคนอื่น ๆ เด็กเหล่านี้สามารถเก่งได้เองโดยไม่ต้องอาศัยการสนับสนุนจาก

ผู้อื่น ความเชื่อนี้ จึงทำให้เด็กเก่งไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มตามศักยภาพของตน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2538:3)

การเปลี่ยนแปลงในสังคมมีค่านิยมทางวัฒนธรรมมากขึ้น กระบวนการอบรมเลี้ยงดูทั้งของที่บ้าน และโรงเรียนจึงมุ่งเน้นการปลูกฝัง และเคี่ยวเข็ญให้นักเรียนแสวงหาวัตถุนิยมอื่น ไม่ได้เน้นทิศทางการพัฒนานักเรียนตามความสามารถพิเศษให้เด็กตามศักยภาพของตน ในการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการในประเทศมีหลายโครงการ เช่น โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนกีฬา โครงการทดลองที่โรงเรียนสาธิตต่าง ๆ โครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ชมรมผู้ปกครองเพื่อพัฒนาพรสวรรค์เด็ก โครงการเหล่านี้ ดำเนินการต่อไปสำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เริ่มงานด้านการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษมาตั้งแต่ พ.ศ. 2523 โดยเริ่มจากการที่ พลอากาศโท นายแพทย์ สดับ ธีระบุตร ร่วมกับศาสตราจารย์ ดร.อารี สันทรวี ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ ได้เริ่มก่อตั้งมูลนิธิเด็กปัญญาเลิศขึ้นที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีหม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา เป็นที่ปรึกษาทำให้เกิดการริเริ่มงานด้านการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กขึ้นในปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา และในปี พ.ศ. 2536 มูลนิธิพัฒนาและส่งเสริมความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ให้การสนับสนุนแก่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในการอบรมครู 17 โรงเรียนที่เป็นโรงเรียนในโครงการพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และจากการประชุม Asia Pacific Conference (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537:3) เกี่ยวกับการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีการขยายขอบเขตและกิจกรรม และมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จของการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนมากขึ้น โดยมี พลตรี นายแพทย์สุฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถวัลยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่งตั้งขึ้น โดยมีจุดประสงค์ในการดำเนินงาน เพื่อขยายขอบเขตโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนต่อไปและภายหลังที่ พลตรี นายแพทย์ สุฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถวัลยทอง ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2536 ได้มีการก่อตั้งมูลนิธิสตรี้-สุฤษดิ์วงศ์ เพื่อดำเนินการพัฒนาศักยภาพเด็ก มูลนิธิสตรี้-สุฤษดิ์วงศ์ จึงให้การสนับสนุนด้าน

งบประมาณแก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จัดดำเนินโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อสานต่อแนวคิด และปณิธานในการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ของพลตรี นายแพทย์ สฤษดิ์วงศ์ วงศ์กัวยทอง ให้เป็นโครงการตัวอย่างเพื่อจะนำไปขยายผลต่อไป โดยเริ่มดำเนินการในปีการศึกษา 2538 และมีโรงเรียน 3 โรงเรียน เป็นโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและและเยาวชน คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนขนาดกลางสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตบางนา เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนปานะพันธุ์วิทยาในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ทั้ง 2 โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีการบริหารในการจัดการศึกษาแนวใหม่ มุ่งพัฒนาโครงสร้างให้เอื้อต่อระบบทางการศึกษาในโรงเรียนตามปกติทุกโรงเรียน เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กทุกคน และมุ่งการพัฒนาศูนย์ประสานงาน เพื่อจัดการศึกษาพิเศษให้กับเด็กที่ทางโรงเรียนค้นพบว่ามีความสามารถพิเศษอย่างโดดเด่น ดังนั้น ในการจัดการศึกษาในแนวคิดนี้ จึงมีทั้งระบบการจัดการศึกษาในโรงเรียนตามปกติสำหรับเด็กทุกคน และระบบการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อกลุ่มที่มีความสามารถโดดเด่นโดยเฉพาะ จึงกล่าวได้ว่าการจัดการศึกษาแนวใหม่นี้ เพื่อให้เด็กทุกคนเป็นเด็กที่คิดเป็น ทำเป็น และรู้วิธีการแก้ปัญหาได้ เด็กที่มีความสามารถโดดเด่นจะพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่เด็กที่มีความสามารถปานกลาง จะสามารถพัฒนาความสามารถของตนได้เต็มความสามารถของตนเอง ส่วนเด็กที่มีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์และมีการช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ซึ่งโครงการนี้ต้องการให้เด็กทุกคนเป็นเด็กเก่ง เด็กดี และมีความสุข (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2538:7)

กระบวนการที่จะส่งเสริมให้เด็กเป็นเด็กเก่ง เด็กดีและมีความสุขนั้นต้องมีกระบวนการส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ เทคนิคการสอนของครู การสร้างสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน การให้ความสำคัญแก่การแนะแนวและจิตวิทยา โดยการนำจิตวิทยาแบบใหม่ (Multidisciplinary Team) มาปรับใช้ในรูปแบบ

กรรมการร่วมพิจารณา และมีการประเมินผลรูปแบบใหม่ โดยใช้ระบบแฟ้มข้อมูล

การเตรียมความพร้อม เพื่อดำเนินการโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชนนั้น ได้จัดให้มีการเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากร โดยจัดให้มีการอบรมครู และผู้บริหารในหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ภาษา การแนะแนว และจิตวิทยา การวัดผลและประเมินผลรูปแบบใหม่

สำหรับโครงการแนะแนวและจิตวิทยานั้น จัดให้มีโครงการแนะแนวผู้ปกครอง นักเรียน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตบางนา นอกจากนี้ การดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการไประยะหนึ่ง คือ เริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ ปีการศึกษา 2538 จนถึงปัจจุบัน โรงเรียนแต่ละโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาเด็กและเยาวชน กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการตามนโยบายและเตรียมความพร้อม ในการดำเนินโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานด้านวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่ และศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และศึกษาเจตคติต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และศึกษาถึงผลการดำเนินงาน ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในระยะเวลาของปีการศึกษา 2538 เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการขยายผลและปรับปรุงแผนการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของปรัชญาการศึกษาแนวใหม่ ซึ่งจะทำได้เด็กทุกคน เป็นเด็กที่คิดเป็น ทำเป็น และเป็นเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น ได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญานอกกลาง ได้พัฒนาความสามารถของตนเองเต็มตามศักยภาพของตนและจะช่วยกระตุ้นเด็กที่มีความสามารถต่ำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ซึ่งโครงการนี้จะทำให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จและมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ดังนี้

1. ศึกษาสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับงานวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่
2. ศึกษาความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
3. ศึกษาเจตคติของครู ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อมูลสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะสามารถนำไปประกอบการพิจารณาของผู้เกี่ยวข้องในโครงการเพื่อกำหนดนโยบายในการวางแผนปรับปรุงแก้ไข ให้โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อมูลความเข้าใจ และเจตคติของครูต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จากการศึกษาค้นคว้าจะสามารถนำไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างความเข้าใจและเจตคติต่อการดำเนินงาน ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร ได้แก่ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย ครูและผู้บริหารโรงเรียนปทุมธานีวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ครูและผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ซึ่งได้เข้าร่วมโครงการมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2538 และครูโรงเรียนสาธิตบางนา เข้าร่วมโครงการมาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2538 และเริ่มปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ทั้ง 3 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2538 รวมจำนวนครูและผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมด มี 42 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ สภาพการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่

2.1 สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ใน 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 ด้านวิชาการ

2.1.2 ด้านบุคลากร

2.1.3 ด้านอาคารสถานที่

2.2 ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

2.3 เจตคติของครู ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การที่ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เป็นครูและผู้บริหารทั้งสามโรงเรียนเพราะได้รับการศึกษาอบรมจากโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ครอบคลุม

การแล้ว ส่วนคนกลุ่มอื่น ๆ ไม่สามารถศึกษาได้เนื่องจากมีข้อจำกัด ดังนี้

1. ระยะเวลาจำกัด
2. นักเรียนยังไม่ผ่านกระบวนการครบหลักสูตร จึงไม่สามารถศึกษาได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน หมายถึง โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และได้รับการอบรมตามหลักสูตรของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ระดับประถมศึกษาตอนต้นชั้นป.1-3 ในปีการศึกษา 2538-2540 ได้แก่ โรงเรียนปานะพันธุ์วิเศษ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตบางนา
2. สภาพการดำเนินงาน หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในด้านงานวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่
 - 2.1 งานวิชาการ หมายถึง ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด สื่อการสอน และการจัดสภาพแวดล้อม
 - 2.2 งานบุคลากร หมายถึง ด้านความรู้ความสามารถของครู ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน
 - 2.3 งานอาคารสถานที่ หมายถึง ดำเนินการเกี่ยวกับด้านจัดอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียน
3. เจตคติของครู หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นของครูในโรงเรียน เกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
4. ความเข้าใจของครู หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเสนอเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535
 - 1.1 การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา
 - 1.2 การจัดการศึกษาพิเศษ
 - 1.3 ปัญหาระบบการศึกษาของไทย
2. หลักการและการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - 2.1 ปรัชญาการศึกษาแนวใหม่
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - 2.3 กระบวนการส่งเสริมศักยภาพเด็ก
3. โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - 3.1 โรงเรียนปานะพัฒนศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์
 - 3.2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
 - 3.3 โรงเรียนสาธิตบางนา
4. สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - 4.1 สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่
 - 4.1.1 ด้านวิชาการ
 - 4.1.2 ด้านบุคลากร
 - 4.1.3 ด้านอาคารและสถานที่

4.2 ความเข้าใจ

4.2.1 ความหมายของความเข้าใจ

4.2.2 การวัดความรู้ความเข้าใจ

4.2.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานในโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

4.2.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

4.2.3.2 ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่างๆในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

4.3 เจตคติ

4.3.1 ความหมายของเจตคติ

4.3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

4.3.3 การวัดเจตคติ

4.3.4 ประโยชน์ของเจตคติ

4.3.5 เจตคติต่ออาชีพครู

4.3.6 เจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริวิ ยภาพเด็กและเยาวชน

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 กับนโยบายการศึกษา

แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นเอกสารที่แสดงจุดมุ่งหมาย แนวทางตลอดจนนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐ ที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ได้มีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2535 เป็นต้นไป

แนวนโยบายการศึกษาของรัฐตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคคล เพื่อพัฒนาด้านปัญญา ให้ผู้เรียนรู้จักเหตุและผล รู้จักแก้ไขปัญหา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาด้านจิตใจ ให้ผู้เรียนรู้จักฝึกฝนจิตใจของตนให้มีความเจริญงอกงามทางคุณธรรม พัฒนาด้านร่างกาย ให้ผู้เรียน

มีความเจริญเติบโตทางร่างกายให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาด้านสังคม ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว สังคม และสังคมอย่างมีความสุข และกำหนดแนวนโยบายการศึกษาในรูปแบบและวิธีการที่เอื้อให้ผู้มีปัญญาเลิศ หรือมีความสามารถพิเศษได้พัฒนาอัจฉริยภาพของตนเอง (แผนการศึกษาแห่งชาติ.2535:8-15)

1.1 การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และความสามารถขั้นพื้นฐานและให้สามารถอ่านออก เขียนได้และคำนวณได้ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535 - 2539 มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยมุ่งเน้นให้มีคุณธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทางด้านอาชีพที่เหมาะสมกับวัย

1.2 การจัดการศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางกาย สติปัญญาและจิตใจ และเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือมีปัญญาเลิศ ได้พัฒนาความถนัด และอัจฉริยภาพของตนได้อย่างเต็มความสามารถ การจัดการศึกษาพิเศษนี้อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดในสถานศึกษาปกติ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม.2535:23) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (2538:21) กำหนดนโยบายการศึกษา ในรูปแบบและวิธีที่เอื้อให้ผู้มีปัญญาเลิศหรือมีความสามารถพิเศษ ได้พัฒนาอัจฉริยภาพของตนเอง และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 7 พ.ศ.2535 - 2539 ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในการส่งเสริมให้ผู้เรียนและเยาวชน มีความรู้ความสามารถสูงสุดตามศักยภาพของตนเอง

1.3 ปัญหาระบบการศึกษาของไทย ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันเน้นการแข่งขันและสอบคัดเลือกในทุกๆระดับชั้น มีค่านิยมทางวัตถุมากขึ้นอย่างรวดเร็ว กระบวนการพัฒนาเด็กมุ่งเน้นการปลูกฝังค่านิยมในทิศทางที่จะแสวงหาวัตถุมากขึ้น ไม่ได้เน้นทิศทางที่จะทำให้เด็กได้พัฒนาความสามารถพิเศษ ให้เต็มตามศักยภาพของตน ซึ่งมีหลากหลายและแตกต่างกันระหว่างเด็กแต่ละคน มิได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (2535:15) ที่กำหนดแนวนโยบายการศึกษาในรูปแบบและวิธีการที่เอื้อให้ผู้มีปัญญาเลิศ หรือมีความสามารถพิเศษได้พัฒนาอัจฉริยภาพของตนเอง ตลอดจนปัญหาและวิธี

การในการคัดแยกเด็กเก่งจำนวนน้อยออกจากกลุ่มเด็กอื่น ด้วยวิธีการคัดเลือกหรือการแข่งขัน ทำให้เด็กเก่งคนอื่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือกถูกตัดทิ้งไป นอกจากนี้ การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาครบวงจร นับตั้งแต่เด็กเริ่มเข้าเรียนจนสำเร็จการศึกษาระดับสูงและเข้าสู่อาชีพการงาน แต่มีปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือ และความเข้าใจของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภายในระบบราชการเอง และหน่วยราชการกับเอกชน เนื่องจากขาดองค์กรกลางที่จะทำหน้าที่และร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537:2-3)

จากปัญหาของระบบการศึกษาที่ไม่เอื้ออำนวยให้เด็กที่มีความสามารถโดดเด่นเป็นพิเศษได้ฉายแววออกมาอย่างชัดเจน ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้ริเริ่มโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยได้รับการสนับสนุนจาก มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์ เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน จากผลการวิจัยในหลายประเทศ พบว่ามีเด็กกลุ่มหนึ่งที่เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง (Talented Children) มีอยู่ระหว่าง 20 - 60 เปอร์เซ็นต์ เด็กที่มีความสามารถพิเศษหลาย ๆ ด้าน (Gifted Children) มี 1 - 3 เปอร์เซ็นต์ และเด็กที่มีความสามารถระดับอัจฉริยะ (Genius) อาจมีถึง 0.01 เปอร์เซ็นต์ ของเด็กทั้งหมด ซึ่งเด็กเหล่านี้นับเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพที่ต้องส่งเสริมและพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537:1)

2. หลักการและการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (2537:4) ได้เริ่มงานด้านการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยเริ่มจากกลุ่มบุคคล มีพลอากาศโท นายแพทย์สดับ ชีรบุตร และ ศาสตราจารย์ ดร.อารี สักทวิ ได้ริเริ่มก่อตั้งมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2523 มี หม่อมคุณหญิง บริพัตร ณ อรุณยา เป็นที่ปรึกษา มูลนิธิได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์ ได้ก่อ

ตั้งขึ้นและสนับสนุนด้านงบประมาณแก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้ร่วมกันดำเนินงานโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สมณฑา พรหมบุญ เป็นประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาวิชา และสถาบันต่าง ๆ เพื่อรวบรวม และระดมความคิดจัดหาวิธีแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดแนวการศึกษาใหม่ที่เน้นการส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถที่มีอยู่ออกมาอย่างเต็มศักยภาพ

อูษณีย์ โพธิ์สุท (253:54) ได้กล่าวถึงในช่วง 17 ปี ที่ผ่านมา เราได้เรียนรู้เรื่องราวมากมายมหาศาล เกี่ยวกับการจัดโครงการเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted) และเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง (Talented) ในสหรัฐอเมริกา มีสำนักงานโครงการและบริการต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเน้นจุดเด่นและส่วนที่ดีไม่ว่าจะเป็นเรื่องรูปแบบ (Model) ของการจัดการศึกษาหรือแนวทางปฏิบัติ (Guidelines) ตลอดจนแรงเสริมที่จะต้องพยายามช่วยเหลือเด็กเหล่านี้

เฟลด์ฮูเซน (อูษณีย์ โพธิ์สุท.2537:2 ; อ้างอิงมาจาก Feldhusen.1992) ซึ่งหลายประเทศได้ทำการทดลองใช้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษเข้าไปช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น ไต้หวัน อิสราเอล เป็นต้น ได้พบว่าการใช้กระบวนการศึกษาที่กระตุ้นศักยภาพเด็ก การแก้ไขสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การตอบสนองความต้องการ ตลอดจนการแสวงหาความเป็นเลิศ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง การเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อความเป็นเลิศของเด็กเด่นชัดขึ้น

2.1 ปรัชญาการศึกษาแนวใหม่ โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มุ่งจัดการศึกษาแนวใหม่ในโรงเรียน แต่ไม่ได้มุ่งเน้นการจำแนกเด็กให้เป็นกลุ่มเด็กเก่งหรือเด็กไม่เก่ง เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคน ได้มีโอกาสพัฒนาและแสดงความสามารถพิเศษให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ให้ความรู้และเอาใจใส่เด็กโรงเรียนตามปกติและระบบการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อกลุ่มเด็กที่มีความสามารถโดดเด่นโดยเฉพาะ ได้เรียนอย่างมีความสุขเป็นคนดี คนเก่ง เป็นทรัพยากรที่มีประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ.2537:4)

2.2 วัตถุประสงค์ของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แบ่งออกเป็น 5 ประการ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2537:5)

2.2.1 เพื่อจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาเด็กและเยาวชน ด้วยเทคนิควิธีที่ใช้ในการพัฒนาอัจฉริยภาพของเด็ก เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพของตนเอง เด็กเก่งสามารถแสดงความสามารถพิเศษของตนเองอย่างเต็มที่ และเด็กทุกคนในระดับชั้นก้าวหน้าขึ้น โดยการปรับโครงสร้างและยุทธวิธีในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กในระบบโรงเรียน และสาขาวิชาที่เน้นเป็นหลักมี 4 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา และศิลปะ

2.2.2 เพื่อปรับสภาพแวดล้อมที่กระตุ้น และส่งเสริมการแสดงความสามารถด้านต่างๆ ของเด็ก เช่น จัดให้มีศูนย์วิทยากร ชมรมต่างๆ โลกความรู้ โลกอาชีพ กิจกรรมนอกหลักสูตร การใช้ทรัพยากรบุคคลจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่บ้าน

2.2.3 เพื่อจัดการศึกษาที่จะพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการเรียนรู้ และสร้างนิสัยใฝ่รู้ให้แก่เด็กในวัยประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพ

2.2.4 เพื่อดำเนินการให้เป็นโครงการตัวอย่างที่จะส่งเสริมเด็กที่มีอัจฉริยภาพในระบบโรงเรียนโดยทั่วไป โดยไม่แยกกลุ่มเด็กอย่างถาวร

2.2.5 เพื่อเผยแพร่แนวคิดและองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชน และผลักดันให้มีศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนอย่างเต็มรูปแบบในอนาคต

การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ และเด็กและเยาวชน จะดำเนินการทั่วทั้งโรงเรียน เช่น มีการอบรมครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และเด็กทั้งโรงเรียน รวมทั้งการปรับระบบการกระตุ้นโดยใช้สภาพแวดล้อม โดยมีหลักการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การสร้างโครงสร้างขององค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ให้เป็นระบบที่เกื้อหนุนงานซึ่งกันและกันแต่แบ่งแยกหน้าที่กันชัดเจน

2. นำทฤษฎีความรู้ใหม่ ๆ อันเป็นสากล ตลอดจนการนำเอาภูมิปัญญาไทยเกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์ และการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสอน ที่ทำให้เด็กมีความสุข มีความ

มีจิตใจ มีความบากบั่นในการทำงาน มีนิสัยใฝ่รู้ รับผิดชอบ มีคุณธรรมที่พึงประสงค์ ตลอดจน
มีความเป็นประชาธิปไตย

3. ทาวิสัยค้นหาส่งเสริมพัฒนาความสามารถ ความสนใจด้านต่าง ๆ ของเด็กโดย
ให้เด็กมีโอกาสได้พบกับนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หรือผู้มีความสามารถโดดเด่นใน
ด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2538:7)

กระบวนการส่งเสริมศักยภาพของเด็ก คือ

1. เทคนิคการสอนของครู
2. การสร้างสิ่งแวดล้อมกระตุ้นการเรียนรู้
3. การให้ความสำคัญแก่การแนะแนวและจิตวิทยา
4. การประเมินผลการเรียนแนวใหม่

(สมุททา พรหมบุญ และคนอื่น ๆ. 2538:10-11)

3 โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีจำนวน 3
โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนปανεันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตบางนา ราม
ละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

3.1 โรงเรียนปανεันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ (บุษย์ศิริ ญาณสุคนธ์ และ
คนอื่น ๆ. 2537:49-53) เป็นโรงเรียนสหศึกษาเอกชน ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้อยู่ใน
พระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2506 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมี
พระราชดำริว่าโรงเรียนปανεันธุ์วิทยา เป็นโรงเรียนใหญ่มีอาณาเขตกว้างขวาง เจ้าของ
เป็นคนไทยที่ได้ลงทุนรอนมาหลาย และดำเนินกิจการของโรงเรียนให้มีความเจริญก้าวหน้า
เป็นลำดับ นอกจากนี้ ยังได้บำเพ็ญกรณียกิจอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอยู่เสมอ ๆ นับว่า
เป็นผู้มีความเพียรพยายามและมีความตั้งใจดี สมควรได้รับการสนับสนุน จึงทรงพระมหา
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนปανεันธุ์วิทยาอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามที่ขอพระมหา

กรมโรงเรียนปανεพันธวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้สนองพระราชดำริด้วยการปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนให้ตั้งรวมทั้งสภาพแวดล้อม ด้านการศึกษาและคุณภาพชีวิตเป็นเวลานานนับตั้งแต่การก่อตั้งโรงเรียนในปีการศึกษา 2497 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนให้ความสำคัญแก่งานออกแบบและวางแผนผังบริเวณและอาคารภายในโรงเรียน ให้มีคุณค่าด้านความงามและประโยชน์ใช้สอยถูกต้องตามหลักวิชาการ ท่ามกลางธรรมชาติที่ร่มรื่น เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม นักเรียนทุกคนจะได้รับการฝึกฝนอบรมความรู้และโลกทัศน์ไปพร้อม ๆ กัน ให้ตอบรับกับความเป็นอยู่ในสังคมไทยและก้าวไกลระดับนานาชาติ

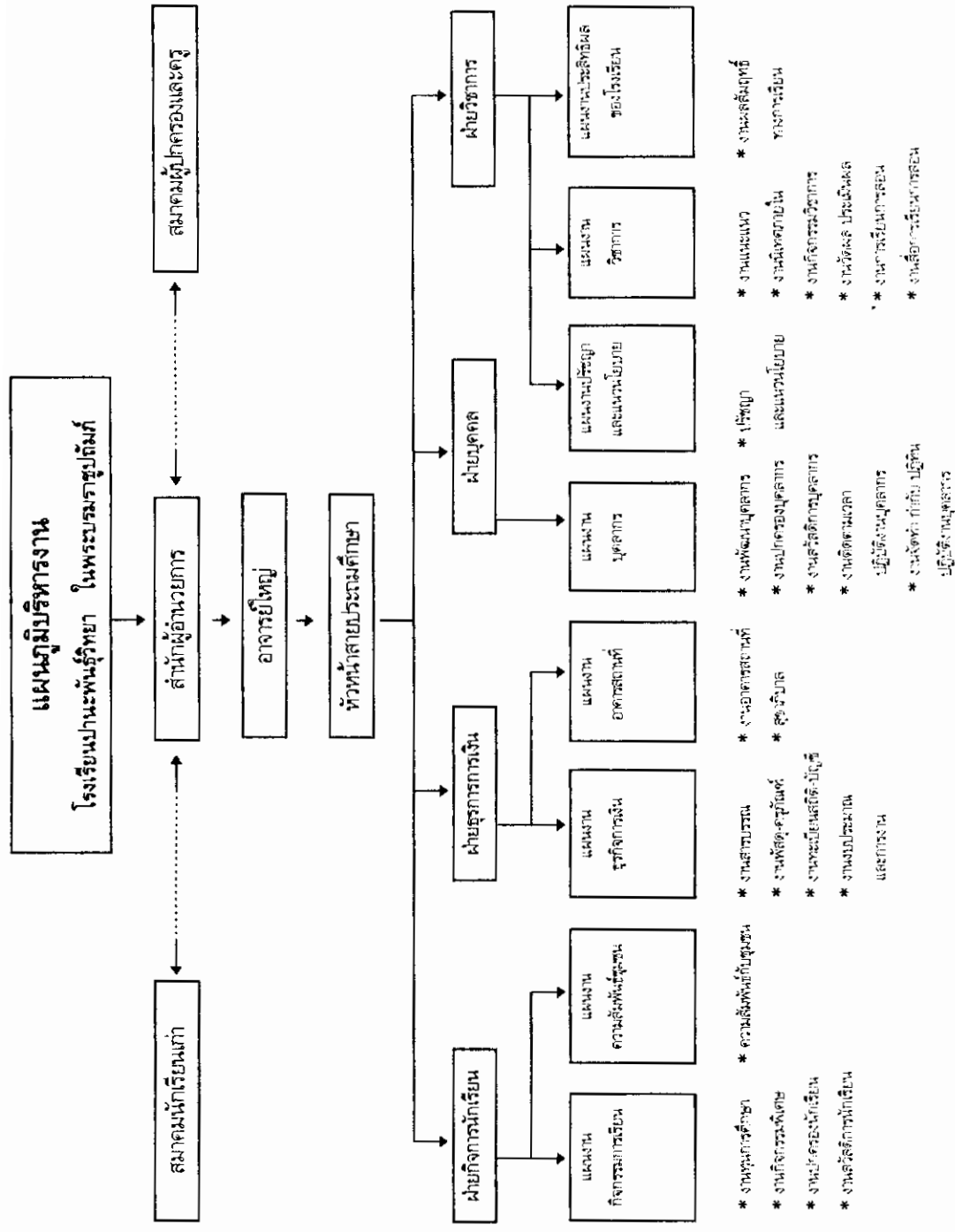
โรงเรียนปανεพันธวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนโยบายในการบริหารโรงเรียน (2537:73) ในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อรักษาและยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอน ให้เป็นที่ยอมรับของคนไทย ได้แก่ นโยบายการเรียนการสอน วิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และปανεพันธอุทยานการศึกษา

การบริหารงานโรงเรียนปανεพันธวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ แบ่งออกเป็น

4 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน
2. ฝ่ายธุรการการเงิน
3. ฝ่ายบุคคล
4. ฝ่ายวิชาการ

แสดงรายละเอียดในภาพประกอบ 1 โรงเรียนปανεพันธวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 โรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์
(โรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ : ม.ป.ป.)

3.2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
(สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ม.ป.ป.:1-5) มีประวัติโรงเรียนสืบ
เนื่องมาตั้งแต่เมื่อ พ.ศ. 2491 กรมสามัญศึกษาได้งบประมาณก่อสร้าง หม่อมหลวงปิ่น
มาลากุล ณ อรุณยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้วางแผนผังโรงเรียน และได้ก่อสร้าง
เมื่อ 10 ธันวาคม 2493 ครั้งเมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร ได้รับสถาปนา
เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา จัดสอนวิชาการศึกษาแขนงต่าง ๆ รวมทั้งประถมศึกษาด้วย
กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้โอนอาคารที่ก่อสร้างค้างอยู่ ให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาและให้
เงินงบประมาณจำนวนหนึ่ง เพื่อจัดการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และจัดซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แต่งตั้งโรงเรียนประถมสาธิต เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2498 โดย
มีหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นประธานกรรมการ และได้วางหลักการในการดำเนินงาน
โรงเรียนสาธิตเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2498

กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียนขึ้น เมื่อวันที่ 13 มีนาคม
2499 เรียกว่า โรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา และได้ประกาศรับสมัครเด็ก
นักเรียนเข้าศึกษา เมื่อต้นปีการศึกษา พ.ศ. 2499 ตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กถึงประถมศึกษาปีที่ 4
เมื่อเปิดเรียน มีนักเรียนจำนวน 159 คน เป็นนักเรียนชาย 98 คน นักเรียนหญิง 61 คน
มีอาจารย์ชาย 3 คน อาจารย์หญิง 9 คน โดยมีนางไพเราะ ตันติกุล เป็นอาจารย์ใหญ่

3.2.1 วัตถุประสงค์ของโรงเรียน ได้แก่

3.2.1.1 เป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกหัดครูของวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ซึ่งนิสิตจะได้ใช้เป็นทั้งสถานที่สังเกตการสอนและการจัดโรงเรียน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ
งานและฝึกหัดสอนได้

3.2.1.2 เป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับความเจริญ
เติบโตของเด็กและทดสอบหลักวิชาการศึกษาของวิทยาลัยวิชาการศึกษา

3.2.1.3 เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่จะต้องจัดให้อยู่ในระดับที่ดี
เพื่อนักการศึกษาจะได้ดูเป็นแบบอย่าง นำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงคุณภาพโรงเรียน
ประถมศึกษาค้น ๆ ตามความเหมาะสม

3.2.2 แผนปฏิบัติงานโรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา พยายามให้เด็กมีโอกาสเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อเด็กจะได้เติบโตและอยู่ร่วมกัน

ในสังคมอย่างมีความสุข รู้จักอยู่ร่วมกันอย่างแบบประชาธิปไตย ซึ่งโรงเรียนมีแผนปฏิบัติงานที่จะปลูกฝังประชาธิปไตยให้กับนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการคือ

3.2.2.1 โรงเรียนมีกำหนดการอบรมให้เด็กเข้าใจในวิถีทางของประชาธิปไตย

3.2.2.2 โรงเรียนตระหนักในความสำคัญว่า คนเราจะเจริญขึ้นได้ด้วยการอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

3.2.2.3 โรงเรียนหาทางช่วยเด็กแต่ละคนให้มีความคิดและใช้ความคิดอย่างรอบคอบและมีเหตุผล มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะและรู้จักตัดสินใจอย่างฉลาด
ฐานะของโรงเรียน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้เปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย สถานภาพของโรงเรียนประถมสาธิตจึงได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สังกัดในภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2534 มหาวิทยาลัยได้ประกาศรวมการบริหารโรงเรียน โดยมีข้อมติสอดคล้องกับโรงเรียนประถมสาธิต เข้าเป็นโรงเรียนเดียวกัน โดยใช้ชื่อว่า "โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยกำหนดให้มีตำแหน่ง "ผู้อำนวยการ" เป็นตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน

ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2538 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีมติให้ปรับโครงสร้าง การบริหารงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยแยกเป็น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

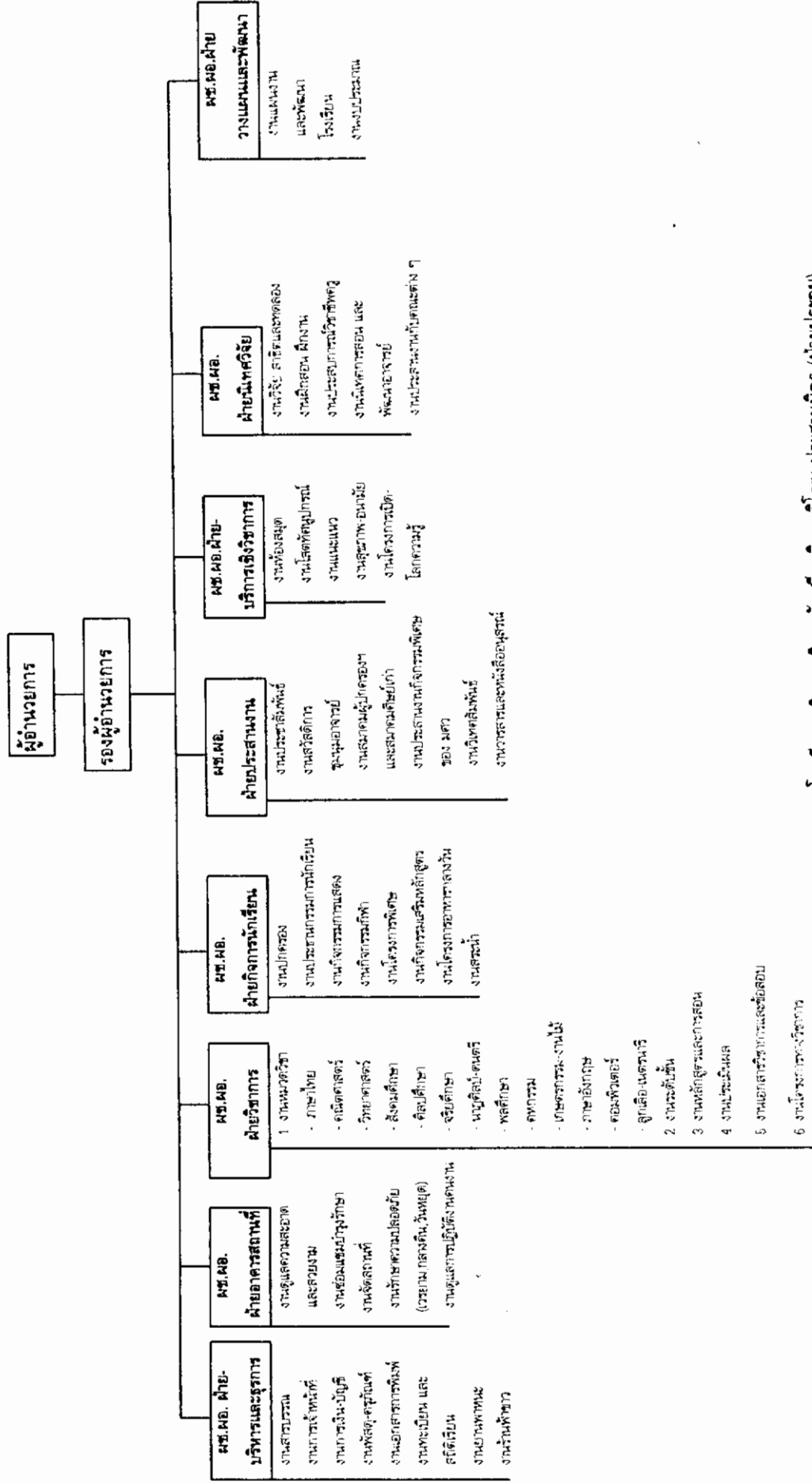
การบริหารงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) แบ่งออกเป็น 8 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายบริการและธุรการ
2. ฝ่ายอาคารสถานที่
3. ฝ่ายวิชาการ
4. ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน

5. ฝ่ายประสานงาน
6. ฝ่ายบริการเชิงวิชาการ
7. ฝ่ายนิเทศวิจัย
8. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

แสดงรายละเอียดในภาพประกอบ 2 โครงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประณ) ดังนี้

โครงสร้างงานและสายบังคับบัญชา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ภาพประกอบ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
(โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม : 2538)

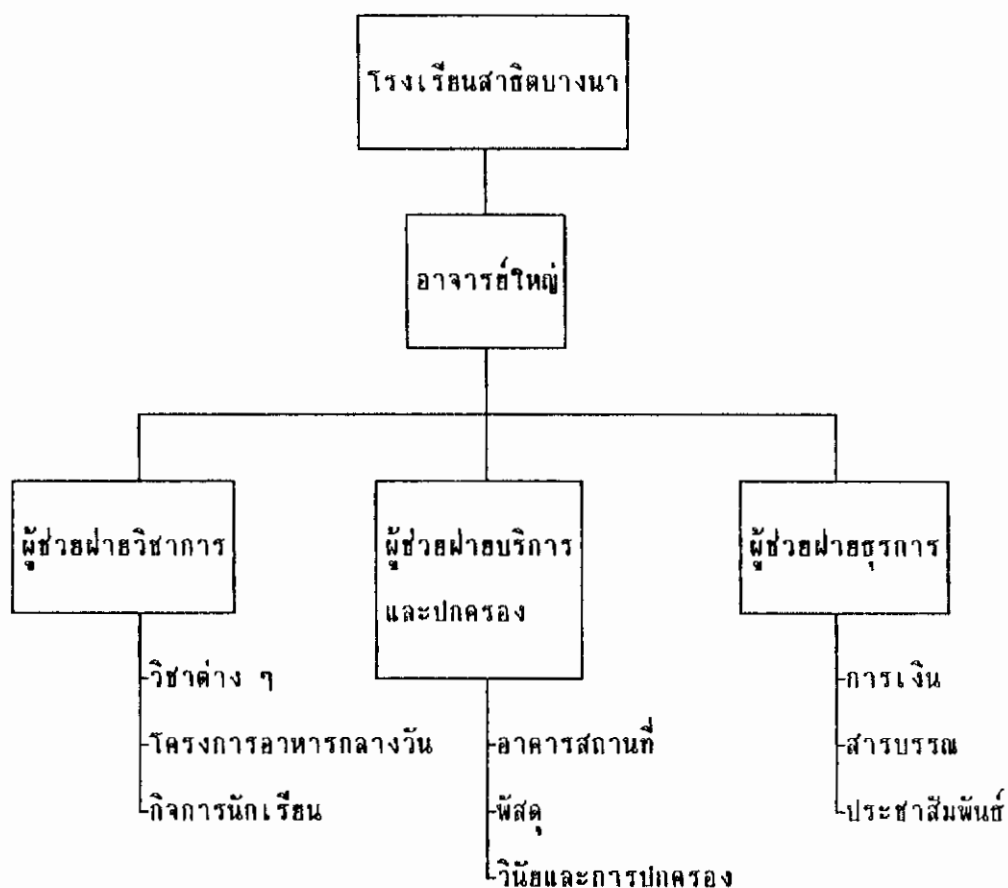
3.3 โรงเรียนสาธิตบางนา (ม.ป.ป.ร:2) มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการตั้งโรงเรียนนี้ โดยความคิดริเริ่มของ จุฬารัตน์ (ศรีไกรวัน) โบนีเชอร์น กรรมการผู้จัดการบริษัท ไรมอน แอนด์ จำกัด เป็นผู้มองเห็นการณ์ไกล ตระหนักถึงปัญหาการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กไทยในเมืองใหญ่ที่มีสภาพการจราจรที่แออัดทำให้เด็ก ๆ ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับโรงเรียน ทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะเล่นกีฬาหรือร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาร่างกายและจิตใจ ทั้งสภาพมลพิษบนท้องถนนก็บั่นทอนสุขภาพของเด็กซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กด้วย อันจะเป็นปัญหาในการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคตจึงคิดที่จะทำโรงเรียนที่ดีได้มาตรฐานในหมู่บ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีใกล้ธรรมชาตินอกเมืองโดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องกังวลหาโรงเรียนดี ๆ มีชื่อเสียงแต่อยู่ไกลบ้านและอยู่ในเมือง จึงได้มอบที่ดินในบริเวณโครงการไรมอนพาร์ค ถนนเทพารักษ์ จำนวน 20 ไร่ พร้อมสร้างอาคารเรียนและส่วนสันทนาการกีฬา เช่น สนามฟุตบอล สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส เพื่อก่อตั้งโรงเรียนสาธิตบางนา และได้เชิญ ศาสตราจารย์ ดร.อารี สัมหลวี มาดำเนินกิจการโรงเรียน เพื่อให้เป็นโรงเรียนชุมชนไรมอนพาร์ค

โรงเรียนสาธิตบางนา มีนโยบายที่จะนำแนวทางและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาความถนัดและความสามารถของเด็กแต่ละคนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยโรงเรียนมีความเชื่อมั่นว่าเด็กทุกคนที่มีความสามารถและพรสวรรค์ในตนเองซึ่งพ่อแม่และครู จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาให้เจริญงอกงาม นอกจากนี้โรงเรียนจะเน้นการพัฒนาเด็กในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา โดยการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดสร้างสรรค์ และทักษะวิชาการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมไทย

การบริหารงานโรงเรียนสาธิตบางนา แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายวิชาการ
2. ฝ่ายบริการและปกครอง
3. ฝ่ายธุรการ

แสดงรายละเอียดในภาพประกอบ 3 โรงเรียนสาธิตบางนา ดังนี้

ภาพประกอบ 3 โรงเรียนสาธิตบางนา

(อารี สันทอง. 2537)

4. สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา
อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

สภาพการดำเนินงานของโรงเรียน ในด้านการบริหารการศึกษา ตามหลักวิชาการศึกษานั้น พันธ์ หันนาคินทร์ (2521:7) ได้จำแนกโครงสร้างของการจัดองค์กรโรงเรียนเป็น 3 ประเภท คือ

1. การบริหารงานด้านวิชาการ หมายถึง งานในด้านการบริหารบุคลากรทางการสอน หลักสูตร ตารางสอน แบบเรียนและการประเมินผลการศึกษา
2. การบริหารงานด้านบริการนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมนักเรียน การจัด

บริการแนะแนว การรักษาระเบียบวินัยของนักเรียน รวมทั้งการบริหารด้านอื่น ๆ เช่น การบริการอาหารกลางวัน การบริการสุขภาพของนักเรียน เป็นต้น

3. การบริหารงานด้านธุรการ หมายถึงงานธุรการต่าง ๆ เช่น งานพัสดุ ครุภัณฑ์ งานดูแลรักษาอาคารสถานที่ เป็นต้น

กอร์ดอน (จำ ชัยศรี.2535:24;อ้างอิงมาจาก Gorton.1980) ได้กำหนดภารกิจของโรงเรียน แยกย่อยออกเป็น 7 องค์ประกอบ คือ

1. บุคลากร
2. วิชาการ
3. กิจกรรมนักเรียน
4. การเงินและธุรการ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
6. อาคารสถานที่
7. ด้านอื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 4) ได้กำหนดภารกิจของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. งานวิชาการ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดศูนย์สื่อหรือศูนย์วิชาการ งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และงานอบรมทางวิชาการ

2. งานบุคลากร ได้แก่ การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน การพัฒนาและการดำรงรักษาบุคลากร การรักษาระเบียบวินัย และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

3. งานกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ การบริการสุขภาพอนามัย งานอาหารกลางวัน บริการแนะแนว งานกิจกรรมต่าง ๆ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

4. งานธุรการ การเงินและพัสดุ ได้แก่ งานสารบรรณ งานทะเบียนและรายงานงานรักษาความปลอดภัย งานประชาสัมพันธ์ งานการเงินและบัญชี และงานพัสดุ

5. งานอาคารสถานที่ ได้แก่ การจัดอาคารสถานที่ การใช้อาคารสถานที่ การบำรุงรักษาอาคารสถานที่ การควบคุมดูแลและการประเมินผล

6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ได้แก่ การให้บริการชุมชนด้านต่าง ๆ การรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ๆ เป็นต้น

4.1 สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.1.1 ด้านวิชาการ การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด (ภิญโญ สาร. 2526:324)

กิตติมา ปรีดีดิลก (2529:70) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประเภทใด ผู้บริหารจำเป็นจะต้องให้ความสนใจงานด้านวิชาการเป็นพิเศษ เพราะมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาจะได้รับการพิจารณาจากงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ

ขอบข่ายของงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2536:712) ได้แก่

1. งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานการเรียนการสอน
3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานนิเทศภายใน
7. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

จากขอบข่ายงานด้านวิชาการดังกล่าว จะเห็นว่าการบริหารงานวิชาการเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยตรง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผลการศึกษามีคุณภาพในที่สุด ดังนั้น ไม่ว่ากิจกรรมใดที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนและทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องดูแลงานในด้านวิชาการทั้งหมด งานด้านวิชาการที่ศึกษา แบ่งเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน

2. การจัดห้องสมุด

3. สื่อการสอน

4. การจัดสิ่งแวดล้อม

การจัดการเรียนการสอน ต้องจัดอย่างมีประสิทธิภาพ หลักการที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน ควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่นที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนยึดหยุ่นตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น และความสนใจของผู้เรียน

การจัดห้องสมุด มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะเป็นแหล่งรวมของวิชาการที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ เป็นแหล่งที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดกว้างขวางและยังมีประโยชน์ต่อการจัดระบบการสอนด้วย

สื่อการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล และ ดุษฎี บริพัตร ณ อรุณสา (2533:66) ได้อธิบายสื่อการสอนว่าเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ อันจะทำให้การพัฒนาบุคคลครบทุกด้าน โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชนให้บรรลุถึงขีดสุดของศักยภาพแห่งตน สื่อการสอนที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ อุปกรณ์การศึกษา และวิธีการสอนของครู

การจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนที่สำคัญ ได้แก่ การปรับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากที่สุด และสามารถทำกิจกรรมได้เองด้วย การจัดบริเวณโรงเรียนทุกมุมให้เป็นแหล่งความรู้และแหล่งสนับสนุนความรู้ จัดศูนย์วิชาการที่มีความรู้หลากหลาย นอกเหนือไปจากหลักสูตรปกติ โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจของเด็กแต่ละคน ซึ่งมีครูประจำศูนย์วิชาการเป็นผู้ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อช่วยสร้างเสริมสิ่งแวดล้อมนอกโรงเรียนด้วย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2538:10)

4.1.2 ด้านบุคลากร ความพร้อมของบุคลากร ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ความรู้ความสามารถของครู

4.1.2.2 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู

4.1.2.3 สัดส่วนของครูต่อจำนวนนักเรียน

ภิญโญ สาธร (2519:155) ได้อธิบายว่า การบริหารงานบุคคล คือ การใช้คนทำงานให้ได้ผลดีที่สุด โดยใช้เวลาน้อยที่สุดและสิ้นเปลืองเงินและวัสดุในการทำงานนั้น ๆ น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันคนที่เราใช้มีความสุขมีความพอใจในการทำงาน ส่วน ชูศักดิ์ เทียงตรง (2527:8) การบริหารบุคคล คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้คนที่มีคุณวุฒิและมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มาทำงานด้านความสนใจ หวังพอใจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2529:19-20) กล่าวถึง ขอบข่ายและหน้าที่ความรับผิดชอบงานบุคคลประกอบไปด้วย การมีส่วนร่วมในการคัดเลือกบุคคล การประเมินเทสบุคลากรใหม่ ประเมินผลการปฏิบัติงาน การให้คำแนะนำ ปรีกษาหารือ และให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงาน

ขอบข่ายของการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักรงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536:15-30) ได้กำหนดภาระงานหลัก 4 ประการคือ

1. การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาและบำรุงรักษาบุคลากร
3. การรักษาระเบียบวินัย
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

การบริหารงานบุคคลเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางและเกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารงาน คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีดำเนินการ เพื่อให้ได้ทรัพยากรบุคคลที่ดี มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของบุคคล เนื่องจากคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารงาน นิพนธ์ ศศิธร (2520:215) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคนไว้ว่า คนเป็น

ปัจจัยสำคัญยิ่งในการจัดระเบียบองค์การ เพราะคนเป็นพนักงานให้องค์การบรรลุความสำเร็จได้และ สมพงษ์ เกษมสิน (2521:2) มีความเห็นว่า คนสำคัญยิ่งกว่าเงินและสิ่งของมากมายนัก เพราะถ้าคนที่มีความสามารถแล้ว งานทุกอย่างจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ในการบริหารงานประกอบไปด้วย ปัจจัย 4 อย่าง คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ วิชิตาเนนการ ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ คน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่งเท่าที่มีอยู่ที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2536:15) และสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสัจจาน (2530:9) ที่อธิบายว่า บุคลากรคือ บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานสามารถกระทำการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน

ความพร้อมของบุคคล มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในการสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของเด็กให้เต็มตามศักยภาพของตน

4.1.3 ด้านอาคารและสถานที่

อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเรามุ่งให้การเรียนการสอนบรรลุผลอย่างสมบูรณ์แล้ว ก็จำเป็นต้องจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีถูกหลักวิชา เพื่อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (กิตติมา ปรีดีศิลป.2533:197)

ผู้บริหารโรงเรียนจะสามารถบริหารงานอาคารสถานที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องทราบขอบข่ายของงานว่าครอบคลุมคุณลักษณะของงาน 5 ประการ คือ

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่ เป็นการวางรูปแบบของอาคารที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เริ่มวางแผนบริเวณที่ตั้งอาคาร การก่อสร้าง การตกแต่งอาคารสถานที่ ให้เป็นไปตามหลักการจัดอาคารสถานที่

2. การใช้อาคารสถานที่ เป็นการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด

3. การบำรุงรักษาอาคารสถานที่ เป็นการประดับตกแต่งและซ่อมแซมอาคารสถานที่ให้คงสภาพเดิมและเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา

4. การควบคุมดูแลอาคารสถานที่ คือ การควบคุม ติดตามการใช้ การบำรุงรักษา การตกแต่ง รวมทั้งการควบคุมการปฏิบัติงานอาคารสถานที่ให้เป็นไปตามกฎระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

5. การประเมินผลการใช้อาคารสถานที่ เป็นการประเมินผลการใช้เพื่อการปรับปรุงและเพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการวางแผนดำเนินงานอาคารสถานที่ในอนาคต (ธีระ ภักดี. 2530:211-212)

งานอาคารสถานที่ของโรงเรียน เป็นงานที่ผู้บริหารต้องพิจารณาวิเคราะห์และบริหารให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนให้มากที่สุด งานดังกล่าวสามารถที่จะแยกพิจารณา 3 ส่วน คือ (ธีระ ภักดี. 2530:213-221)

1. อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพิเศษ
2. อาคารประกอบ
3. บริเวณโรงเรียน

อาคารเรียน หมายถึง อาคารที่ใช้ทำการเรียนการสอน ซึ่งอาคารเรียนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน เพราะบุคลากรในโรงเรียนและนักเรียนต้องใช้เวลากว้างขวางอยู่ในอาคารเรียนเป็นเวลานาน และยังมีผลต่อตัวนักเรียนจะทำให้เด็กมีความรักการเรียน เมื่ออาคารเรียนเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ ดังนั้น อาคารเรียนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนการสอน

ห้องเรียน หมายถึง ห้องที่ใช้สำหรับดำเนินการเรียนการสอนของครู และเป็นส่วนสำคัญที่ครูและนักเรียนจะได้ร่วมกันดำเนินการพัฒนาในด้านต่างๆ ของนักเรียน

คุณหญิง บริพัตร ณ อรุณสา (2537:68) มีความเห็นว่า ห้องเรียนแต่ละชั้น ถ้าเป็นไปได้ควรให้มีขนาดกว้างกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันเล็กน้อย โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษา เพราะเด็กวัยนี้ ต้องการเนื้อที่สำหรับเปลี่ยนอิริยาบถ และมีบรรยากาศ สำหรับโต๊ะเก้าอี้ ควรจัดเปลี่ยนแปลงเป็นรูปสี่เหลี่ยม วงกลมและรูปแบบอื่น ๆ ได้ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม

ห้องพิเศษ หมายถึง ห้องที่ใช้สำหรับดำเนินการสนับสนุนเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน ได้แก่ ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องแนะแนว เป็นต้น

อาคารประกอบ หมายถึง อาคารที่ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหาความรู้และบริการความสะดวกสบายแก่นักเรียน

บริเวณโรงเรียนผู้บริหารต้องคำนึงถึงแหล่งชุมชน การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกและบริเวณโรงเรียนควรจัดให้ได้สัดส่วน และให้เกิดประโยชน์ได้เต็มที่แก่นักเรียน เช่น บริเวณที่พักผ่อนและสนามเด็กเล่น

สรุปได้ว่า การดำเนินงานของโรงเรียน ด้านวิชาการ บุคลากร และอาคารสถานที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในกิจการ และกิจกรรมทุกอย่างของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการเรียนการสอน ภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมการศึกษาของเด็ก ได้พัฒนาความสามารถให้สูงสุดเต็มตามศักยภาพของคน

4.2 ความเข้าใจ

4.2.1 ความหมายของความเข้าใจ ความเข้าใจเป็นความสามารถจับใจความจากการติดต่อสื่อสารทุกชนิด ทั้งการพูด การฟังและการเขียน สามารถดัดแปลง แปล อธิบาย และสรุปจากสิ่งที่ป็นรูปธรรมไปจน ถึงสิ่งที่ป็นนามธรรม (ทองจันทร์ กันธิยะ. 2535 : 11)

ภัทรา นิคมานนท์ (2532:106) ให้ความหมายของคำว่า "ความเข้าใจ" คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความได้และ วิเศษย์ มั่นชูวงศ์ (2533:15) อธิบายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถแปลความตีความ และขยายความจากเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับมาจากการฟัง พูด อ่าน เขียน และเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นจะต้องพัฒนาขึ้นด้วยตนเอง มีแนวคิดสอดคล้องกับ บลูม (บลูม บารุงศรี 2526:7-9 ; อ้างอิงมาจาก Bloom Krathwohl and Associates 1975:419-420) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความสามารถขั้นที่สองในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นความสามารถในการแปลความ การตีความและการขยายความ

เดวิส (ทองจันทร์ กันธิยะ.2535:13;อ้างอิงมาจาก Davies.1976: 176) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความสามารถของการเรียนรู้ในด้านพุทธิลักษณะ ซึ่งบุคคล

สามารถแสดงออกจากคำกริยาดังนี้ เข้าใจจับใจความ เข้าใจแจ่มชัด ทำนาย แปล ตีความ สกตัวอย่าง เชื่อมภาพรวมเข้าด้วยกัน คาดคิดจากสิ่งที่เป็นอยู่

จากการศึกษาความหมายของความเข้าใจต่างๆ กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถทางด้านพุทธิพิสัยในการรวบรวม ข้อมูลความรู้และสิ่งต่าง ๆ ที่ได้มาจากการติดต่อสื่อสาร การแปลความ ตีความ ทายความ สืบความ ดัดแปลงและสรุป ปรับปรุงพัฒนา เพื่อเป็นความเข้าใจกับสิ่งนั้นด้วยตนเอง

4.2.2 การวัดความรู้ความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์ที่จะต้องสอบวัดว่า มีความรู้ และความเข้าใจเรื่องราววิสัยดำเนินการต่าง ๆ ความรู้รอบข้อที่เป็นข้อเท็จจริง ก่อเกณฑ์ แบบแผน และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับนั้นนำไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งสิ่งที่ เป็น รูปธรรม และนามธรรม (ชวาล แพรัตกุล.2520:12)

การวัดความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานของบุคคลที่มี ประสบการณ์หรือจากการนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาอบรม หรือได้รับรู้จากสื่อต่างๆ ไปตีความ ทายความปรับปรุงเพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานของตนเอง วิธีการวัดกระทำ ได้โดยการใช้แบบสอบถาม การทดสอบ หรือการสัมภาษณ์หลังจากที่ได้เรียนรู้ ได้รับการอบรม หรือการประชุมสัมมนา ที่จะทำให้บุคคลได้รู้จักนำเอาความรู้ความเข้าใจไปใช้ในการ ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งความสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจนั้นให้ผู้อื่น เข้าใจได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น การวัดความรู้ความเข้าใจจะใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ หรือสัมภาษณ์ หลังจาก บุคคลได้รับการฝึกอบรม และนำไปใช้ในการปฏิบัติงานระยะหนึ่ง โดยเฉพาะครูในโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็น ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ที่จะต้องมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์ พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ให้สอดคล้องกับนโยบายและปรัชญาการศึกษาแนวใหม่ ใน การที่จะส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ให้แสดงความสามารถที่มีอยู่ได้อย่างเต็มตามศักยภาพของ ตนเอง เพื่อให้เด็กได้เรียนเก่ง เป็นคนดี และมีความสุข

4.2.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานในโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

4.2.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ สุนทร โคตรบรรเทา (2530:5) ได้อธิบายถึงคำว่า "เด็กที่มีความสามารถพิเศษ" หมายถึง เด็กเก่งหรือเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเหนือคนอื่นในด้านหนึ่งด้านใด (Talented) หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษในหลาย ๆ ด้าน (Gifted)

คอกซ์ (สุนทร โคตรบรรเทา.2530:2; อ้างอิงมาจาก Cox.1962) ในอาชีพต่าง ๆ จำนวน 301 คน เขาได้พบลักษณะเด่นของบุคคลเหล่านี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียกว่า "คุณลักษณะของการมีชื่อเสียง" ได้แก่ เป็นที่น่าไว้วางใจ มีความซื่อตรง มีความละเอียดรอบคอบมีอิทธิพลต่อผู้อื่น มีความเชื่อมั่นและเข้าใจตนเอง มีความเข้าใจรวดเร็วและลึกซึ้ง มีความคิดสร้างสรรค์ และมีอำนาจในตนเอง

ลักษณะและความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

เรนซูลี (อุษณีย์ โพธิ์สุข.2537:36; อ้างอิงมาจาก Renzulli.1977) ผู้มีชื่อเสียงจากทฤษฎีสามห่วง (The Renzulli Enrichment Triad Model) ได้ให้ความหมายของคำว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ

โรบเปอร์ (คุชฎี บริพัตร ณ อุษยสา.2531:30; อ้างอิงมาจาก Roeper.1963) ได้วิจัยลักษณะเด็กที่มีความสามารถพิเศษพบว่า เด็กเหล่านี้ นอนน้อยกว่าเด็กธรรมดา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กไม่ยอมอยู่หนึ่ง ใช้ร่างกายและความคิดมากกว่าธรรมดา สิ่งแวดล้อมกระตุ้นให้กระโดดโลดเต้นตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

บลูม (อุษณีย์ โพธิ์สุขและคุชฎี บริพัตร ณ อุษยสา.2535:44; อ้างอิงมาจาก Bloom.1985) ได้วิจัยพบปัจจัยร่วมของนักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิกว่า บุคคลเหล่านี้มีลักษณะร่วมที่สำคัญคือ

1. ทำงานหนักฝึกตนเองสม่ำเสมอไม่น้อยกว่าคนละ

10 ปี จนประสบผลสำเร็จ

2. มีพ่อแม่หรือครูให้การสนับสนุน

3. เป็นคนขยันงาน มุ่งมั่นต่องาน ฯลฯ

ซิลลิง (ศรีสา นิยมธรรม.2529:10-13;อ้างอิง

มาจาก Schilling.1986) ได้ศึกษาโดยการสำรวจความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ที่กำลังเรียนในเกณฑ์ 4 ด้วยคำถามที่ว่า ถ้าให้เลือกสิ่งที่ต้องการได้ 3 อย่าง จะเลือกอะไรบ้าง และทำไมถึงเลือกสิ่งนั้น เพื่อนำคำตอบนั้นมาวิเคราะห์ ซึ่งจำแนกความต้องการออกเป็น 5 ระดับ คือ ต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรัก ความต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และความสนใจใฝ่รู้ ผลจากการสำรวจพบว่า ไม่มีความแตกต่างในเรื่องความต้องการระหว่างเด็กที่มีความสามารถพิเศษกับเด็กทั่วไป

อุษณีย์ โพธิ์สุ (2537:24) ได้กล่าวว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษมีความต้องการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การเรียนการสอนที่ท้าทายต่อศักยภาพและความสามารถของเขา
2. การงานที่ซับซ้อนและยากกว่าระดับปกติ
3. ใช้เวลาในสิ่งที่เขาเชี่ยวชาญน้อยกว่าเด็กอื่นๆ
4. เป็นที่ยอมรับจากคนอื่นๆ
5. ชอบคบหาเพื่อนวัยเดียวกัน และเพื่อนต่างวัยที่มีความสามารถทางสติปัญญาทัดเทียมหรือคนคนที่สูงกว่า หรือคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันและเป็นที่ปรึกษาได้
6. มีโอกาสที่จะได้แสดงออกซึ่งความสามารถภายในและพัฒนาความสามารถพื้นฐานและสิ่งที่ตนเองสนใจ

เฟรสซี (อุษณีย์ โพธิ์สุ.2537 : 24;อ้างอิงมาจาก Pressey.1964) กล่าวถึง ความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pressey ผู้ที่ถือว่าเป็นบิดาแห่ง Gifted Education ของสหรัฐอเมริกาคนหนึ่ง ได้ศึกษาชีวิตของกลุ่มบุคคลอัจฉริยะจำนวนมาก ทั้งในยุโรปและอเมริกาในร้อยปีที่ผ่านมา ได้ข้อสรุปองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเก่งของพวกเขา ดังนี้คือ

1. มีโอกาสที่จะพัฒนาความเก่งตั้งแต่เยาว์วัย โดยความช่วยเหลือของพ่อแม่หรือ เพื่อน

2. ได้รับคำแนะนำอย่างเอื้อมชอบด หรือได้คนสอนที่

เก่งกาจ

3. มีโอกาสได้รับการฝึกฝนพรสวรรค์เฉพาะทางของตนอย่างสม่ำเสมอ บ่อย ๆ จนมีความก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ

4. มีโอกาสสนิทกับคนที่มีความสามารถระดับใกล้เคียงกัน

เคียงกัน

5. มีโอกาสแสดงออกตามความสามารถของเขาและได้ทำงานที่ท้าทายขึ้นเรื่อย ๆ

6. พยายามหาโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จอันยิ่งใหญ่และก็ได้รับการยอมรับ

จากการศึกษาความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จะเห็นได้ว่าเด็กเหล่านี้มีลักษณะโดดเด่น ได้แก่ มีความเชื่อมั่นตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีสมาธิดี เรียนได้รวดเร็ว และมีความต้องการความรักและความเข้าใจจากบุคคลอื่น เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป

4.2.3.2 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ

ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

การที่เด็กจะประสบความสำเร็จ และมีชีวิตในวัยเรียนอย่างมีความสุขได้นั้น ผู้บริหาร ครูประจำชั้น และครูประจำวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ จิตวิทยาพัฒนาการ สุขภาพจิต จิตวิทยาการศึกษา รวมทั้งบุคลิกภาพและการปรับตัวเพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ การแนะแนวและจิตวิทยา และการประเมินผล จึงได้มีการจัดอบรมครูและผู้บริหาร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนช่วยเหลือ กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ และพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537:29)

วิชาคณิตศาสตร์ เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเทคโนโลยียุคใหม่และฝึกแนวความคิดอย่างมีระบบ โดยมีโครงการใหญ่ 4 โครงการ คือ

1. โครงการคณิตศาสตร์สัมพันธ์ มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจ ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียน

2. โครงการทักษะการคำนวณ มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนฝึกคิดคำนวณอย่างมีระบบและให้นักเรียนเลือกวิธีที่ง่ายในการคำนวณ

3. โครงการฝึกการแก้ปัญหา มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้ระบบการแก้ปัญหาวิเคราะห์ปัญหาและให้นักเรียนฝึกการแก้ปัญหา

4. โครงการค่ายคณิตศาสตร์สำหรับครู มีจุดประสงค์เพื่อให้ครูมีวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน รักวิชาคณิตศาสตร์และให้ครูมีกลยุทธ์ที่ดีในการจัดการเรียนการสอนสอดแทรก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศักดิ์ บุญโต. 2538:88)

โครงการที่จัดทุกโครงการ จัดเพื่อให้สอดคล้องกับแนวการศึกษาใหม่ เด็กทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและมีโอกาสในการแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเด่นชัด

วิชาวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน ได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ธรรมชาติรอบตัว รู้จักร่างกายของตนเองตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อกระตุ้นความสนใจใฝ่รู้ปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ตามความสามารถ และทักษะของแต่ละคนโดยเรียนจากกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ยุทธนา สมิตะสิริ (2538:5-11) ได้อธิบายเกี่ยวกับโครงการวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งสามารถทำได้ ข้อมูลที่จะทำโครงการวิทยาศาสตร์ อาจได้มาจากการสังเกต ความสนใจ ความรู้จากแหล่งวิชาต่าง ๆ ปัญหาใกล้ตัวและความช่างสังเกตของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการอยากรู้อยากเห็นและทำให้เด็กนำไปทดลองเล่น เป็นต้น ซึ่งเป็นการฝึกให้เกิดการเรียนรู้ รู้แนวความคิด วิธีทำ ดังนั้นครูจึงควรให้โอกาสและสนับสนุนเด็กได้รู้จักคิดและศึกษาค้นคว้าวิจัยได้

ภาษา เป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นเครื่องมือ ในการสื่อความคิดความเข้าใจและความรู้สึก เด็กที่มีความรู้เรื่องภาษาดีจะ

สามารถใช้ภาษาให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวมเป็นการปลูกฝังให้เกิดการรักภาษา
วรรณคดี วัฒนธรรมและใคร่เรียนรู้ตลอดเวลาและให้นักเรียนมีพื้นฐานในการเรียนภาษาไทย
อย่างแน่นแฟ้น

อารี สัณหฉวี (2538:3) กล่าวถึง การสอนภาษาแบบ
Whole language หรือแบบใหม่มีแนวทางและหลักการดังต่อไปนี้

1. เด็กปฐมวัยที่อยู่ในศูนย์เด็กและโรงเรียนอนุบาล
สามารถที่จะเรียนภาษา การเขียนและการอ่านโดยวิถีธรรมชาติ
2. การสอนภาษาจะต้องยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูจะ
ต้องศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล ศึกษาความสนใจ ความสามารถ และสอนเด็กตามระดับความ
สามารถที่แตกต่างกัน
3. ส่งเสริมให้เด็กสนใจและรักที่จะเรียนรู้ ภาษา
ด้วยตนเอง
4. การสอนภาษาควรมีพื้นฐานจากประสบการณ์จริงที่
มีความหมายต่อเด็ก
5. การสอนภาษา จะต้องให้เด็กเห็นประโยชน์ของ
การใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ
6. การสอนภาษาควรจะเป็นประสบการณ์ที่ทำให้เด็ก
ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู และปฏิสัมพันธ์จะเป็นไปในทางสนับสนุนให้กำลังใจและช่วย
เหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน
7. การสอนภาษาควรจะทำให้เด็กมีความมั่นใจกล้า
เสี่ยงที่จะพูดเขียนโดยไม่ว่าผิด
8. การสอนภาษาควรจะสัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ
9. ในการสอนภาษา ครูจะต้องเป็นนักวิจัย เป็นผู้
ไม่เรียนไม่ศึกษา

วิชาศิลปะ มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนส่งเสริม และ
พัฒนาเด็กทุกคนให้เข้าใจซาบซึ้งงานศิลปะ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เด็กทุกคนมีโอกาสดำ
แสดงผลงานของตนเอง และมีโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น ศิลปะ

เป็นวิชาที่สามารถสื่อไปถึงวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดีหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วิชาการด้านต่าง ๆ ล้วนมีปัจจัยพื้นฐานทางด้านศิลปะรวมอยู่ด้วย เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์ มีรูปแบบเรขาคณิต รูปทรงต่าง ๆ เป็นต้น วิชาศิลปะมักจะเน้นในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา และความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ ในกระบวนการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของเด็ก สามารถสื่อความคิดจินตนาการของตัวเอง สร้างสรรค์งานด้วยตัวเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวเอง (บงกชพันธ์ทองงาม และ วิรัตน์ คัมคำ.2538:95)

การแนะแนวและจิตวิทยา นับเป็นงานสำคัญมากงานหนึ่งในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน การที่จะตัดสินใจว่าเด็กคนนั้นเป็นอย่างไร ต้องมีข้อมูลบ่งชี้ได้หรือแสดงให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้น การสังเกตพฤติกรรม จึงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับความร่วมมือจากโรงเรียน และผู้ปกครอง การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เพื่อศึกษาความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเพื่อให้เกิดการรับรู้พฤติกรรมของเด็กร่วมกัน การจัดการฝึกอบรมครูและผู้บริหาร เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของเด็ก มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาและการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเข้าใจและพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ ครูและผู้บริหาร จะช่วยสร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ที่กระตุ้นและส่งเสริมความสามารถด้านต่าง ๆ ถ้าครูและผู้บริหารเข้าใจในสิ่งเดียวกันร่วมมือซึ่งกันและกันย่อมส่งผลดีแก่นักเรียน ทางโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองรู้จักลูกของตัวเอง รู้วิธีที่จะพัฒนาอัจฉริยภาพของลูกได้อย่างไร เมื่อพบว่าลูกมีปัญหาจะคิดแก้ปัญหาได้อย่างไร และการที่จะรู้จักเด็กได้ดี มีวิธี ดังนี้

1. ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ผู้สังเกตคือ ครู พ่อ แม่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรมที่สังเกตคือพฤติกรรมทั่วไป ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาสังเกตว่า พัฒนาการเป็นไปตามวัยหรือไม่ เช่น ห้า เริ่ พฤติกรรมใดที่ควรแก้ไข

2. นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการตรวจบุคลิกภาพและเข้าว้ปัญหาเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและเข้าว้ปัญหาของเด็กแต่ละคน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพต่อไป และดูความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อเห็นว่า

พฤติกรรมใดที่ควรได้รับการแก้ไขก็ต้องแก้ไขโดยนักจิตวิทยาให้คำแนะนำและขอความร่วมมือกับทุกฝ่าย

การวัดและการประเมินผลการเรียน โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เป็นโครงการหนึ่งที่ตอบสนองต่อการปฏิรูปการศึกษา ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เด็กได้พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพที่แท้จริง ซึ่งต้องอาศัยรูปแบบการประเมินที่เหมาะสมเป็นพื้นฐาน ดังนั้น การประเมินผลจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา

ความหมายของการประเมินผลรูปแบบใหม่ ในการวัดและประเมินผลการเรียน ที่มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและมีความหมายใกล้เคียงกัน ดังนี้

1. การทดสอบ (Testing) หมายถึงการใช้ชุดของคำถามไปสอบเด็ก
2. การวัด (Measurement) หมายถึงการกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งที่วัด
3. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าต่าง ๆ โดยใช้ดุลพินิจพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด
4. การประเมิน (Assessment) มีความหมายกว้างกว่าการวัด เพราะการวัดเน้นเฉพาะการวัดที่เป็นตัวเลข แต่การประเมินเป็นการวัดรวม ที่เป็นค่าเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การประเมินรูปแบบใหม่ มีความหมายตรงกับการประเมิน (Assessment) เพราะเน้นการวัดเชิงคุณภาพประกอบการวัดเชิงปริมาณ

การทดสอบด้วยแบบทดสอบเลือกเพียงอย่างเดียวขาดความเหมาะสม และไม่เพียงพอที่จะทำประเมินผลการเรียน เพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ดังนั้น ควรมีการเลือกการใช้วิธีการประเมินรูปแบบอื่น ๆ มาเสริมเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นวิธีการประเมินรูปแบบใหม่มีหลายชนิด เช่น

1. การประเมินจากแฟ้มผลงาน
2. การประเมินเชิงปฏิบัติ
3. การประเมินเชิงปฏิบัติที่เป็นจริง

4. การประเมินโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

5. การสาธิต

6. การแสดงนิทรรศการผลงาน

การประเมินรูปแบบใหม่เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงคำตอบที่หลากหลายกว้างขวางแทนที่จะตัดสินแต่เพียงว่าคำตอบใด "ถูก" หรือ "ผิด" การประเมินรูปแบบใหม่จะเน้นการตัดสิน "คุณภาพ" ของคำตอบ (บุษเชิด วิทยุณันตพงษ์, 2538:1-7)

จากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความเข้าใจเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานที่สามารถแปลความ ตีความ และขยายความได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นพัฒนาขึ้นเอง แล้วสามารถนำไปถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจนั้น ไปอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะครูในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเด็กและเยาวชน จะต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งการแนะแนวและจิตวิทยา และการประเมินผลแนวใหม่ ที่ปรับเปลี่ยนงานวิชาการแนวใหม่ที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน จะเห็นได้ว่า โรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีความแตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ที่มุ่งเน้นเพื่อให้เด็กได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่แท้จริง ฉะนั้น ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการของโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนนี้ให้ถูกต้องจึงจะทำให้สัมฤทธิ์ผล

4.3 เจตคติ

4.3.1 ความหมายของเจตคติ เจตคติ (Attitude) เป็นคำมาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า แอปติส (Aptus) แปลว่าโน้มเอียง เหมาะสม ทาท์ (Allport, 1969:3) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้หลายท่านได้แก่

กู๊ด (Good, 1963:48) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติไว้ว่า เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1967:214) ให้ความหมายว่าเจตคติ หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่มีต่อ บุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหาหรือออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะต้องสนองในครั้งต่อไป ในแนวที่โน้มเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อ พบสิ่ง นั้น

เทอร์สโตน (Thurstone, 1967:77) ได้อธิบายว่า เจตคติ เป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีสติ ความรู้สึก ที่เกิดขึ้นอยู่ในใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของ มนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สมบุรณ์ ชิตพงษ์ (2519:14) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ท่าที ความคิดเห็นความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภาย หลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้อาจไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกต วัดได้ จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นการแสดงออกมาในลักษณะของความ พึงพอใจ เห็นด้วย ชอบสนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับ เจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้ง เจตคติเชิงนิมาน และเจตคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด เป็นต้น

เชดสคัต โมราสินท์ (2520:38) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบมาให้เรียนรู้ ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏไวให้เห็น ชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ (2526:1) เจตคติเป็นความเชื่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่บ่งบอกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง ท่าที ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมารูปของความชอบ พึงพอใจหรือไม่ชอบไม่พึงพอใจ ซึ่งอาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้

4.3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เชดสีกค์ โฆวาสินธุ์ (2520:40) ได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญเป็น 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความนึกคิด (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า (Object) นั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Feeling Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วว่า พอใจ หรือไม่พอใจ ต้องการ หรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว อย่างไร

3. องค์ประกอบด้านความประพฤติดหรือปฏิบัติ (Action Tendency Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลที่ได้จากการประเมินผล

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ (2526:34) ได้จำแนกองค์ประกอบของเจตคติแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ความคิดที่เป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะป็นตัวเ้าความคิดอีก

ต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีขณะที่คิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวกและลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านปฏิบัติ (Behavioral Component)

เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติ หรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

แมคไกว์ (McGuire, 1969:155-156) กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความรู้สึกเข้าใจ (Cognitive) มีขอบเขตรอบคลุมถึง ความคิดความเชื่อที่มีต่อสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ

2. ความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ (Affective) เช่น ความรัก ความโกรธ ความชอบ หรือความเกลียดชังต่อสิ่งนั้น

3. พฤติกรรม (Action) เป็นการประพฤติดิปฏิบัติ การกระทำ เป็นการแสดงออกที่สามารถสังเกตเห็น

4.3 การวัดเจตคติ

วิวัฒน์ชัย อุษณียง (2521:21) ได้อธิบายวิธีการวัดเจตคติ อาจทำได้หลายวิธี เช่น

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (Survey Interview) โดยอาจจะเป็นคำถามประเภทให้เลือกตอบโดยกำหนดคำตอบไว้ให้แล้ว เช่น ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ หรืออาจใช้คำถามประกอบเปิดโอกาสให้ผู้ตอบ ได้ตอบอย่างอิสระเต็มที่ (Open-Ended Question)

2. การแบ่งช่วงสากล (Scaling Technique) หรือการใช้ช่วงการแบ่งการวัดออกตามความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นต้น

3. วิธีพิเศษ (Special Technique) ในการวัดเจตคติผู้ตอบอาจจะตอบไม่ตรงกับความจริง ทั้งนี้ เพราะคำนิยามและประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นเช่นนั้น ดังนั้น ควรจะใช้วิธีทางอ้อมเพื่อใช้วัดโดยไม่ให้ผู้ตอบทราบว่า กำลังสอนอะไรอยู่ โดยอาจใช้วิธีการให้บรรยายความรู้ และประสบการณ์จากรูปภาพที่นำมาให้ดู

นฤมล กังวาลไกล (2534:42) ได้อธิบายว่า ในการวัดเจตคตินั้น นักการศึกษาหลายท่าน ได้สร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น วัดเจตคติโดยวิธี Equal Appearing Intervals ของเซอร์สโตนการวัดเจตคติโดยวิธี Scalogram Analysis ของกัตแมน การวัดเจตคติโดยวิธี Semantic Differential ของออสกู๊ด และคนอื่น ๆ นอกจากนี้อาจใช้วิธี Projective Techniques หรือวิธี Summated Ratings ของ Likert ก็ได้

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเกิร์ต ผู้คิดคือ Rensis Likert มาตราวัดวิธีนี้มีชื่อเรียกได้หลายอย่าง ได้แก่ Likert Scale, Summated Rating Scale และ An A Posteriori Approach

4.3.3 การวัดเจตคติโดยวิธี Summated Rating ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520:27-29) กล่าวว่าวิธีการนี้สร้างขึ้นโดย Rensis Likert กระบวนการของการสร้างแบบสอบถามนี้ โดยการสร้างข้อความที่แสดงเจตคติ (Attitude Statement) ขึ้นมาหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือกทำ 5 ข้อ คือ 1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้เลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งในแต่ละข้อ การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความ เช่น ข้อความที่เป็นไปในทางบวก ถ้าผู้ตอบตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้ 1 คะแนน แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่าเห็นด้วยอย่างมาก ให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความที่เป็นไปในทางลบ ถ้าผู้ตอบตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมากให้ 5 คะแนน แล้วลดลงมาเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่า เห็นด้วยอย่างมาก ให้ 1 คะแนน

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของ Likert Scale มีดังนี้

1. พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่วัดนั้นให้แน่นอน
2. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้วก็สร้างข้อความในแต่ละข้อของหัวข้อนั้น ๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น โดยข้อความเหล่านั้น จะมีลักษณะถามความรู้สึกของผู้ตอบ ซึ่งผู้สร้างเครื่องมืออาจเขียนขึ้นเองหรือนำมาจากผู้อื่น หรือผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้น ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีลักษณะดังนี้

2.1 ข้อความที่เขียนขึ้นในแง่ความรู้สึก ความเชื่อถือหรือความเข้าใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ใช่เป็นข้อเท็จจริง (Fact)

2.2 ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัด (Scale) จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นทั้งด้านบวก (Positive) และด้านลบ (Negative) คละกัน

2.3 ในแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่กำกวม จำนวนข้อความที่สร้างขึ้นครั้งแรกควรมีประมาณ 30 ข้อความขึ้นไป เพราะจะต้องเลือกข้อความให้เหลือประมาณ 20 ถึง 25 ข้อความในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่จะวัด

3. เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้วก็บรรจุลงในมาตราวัด (Scale) โดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. กำหนดน้ำหนักในการตอบข้อเลือกต่าง ๆ ของแต่ละข้อความซึ่งในการกำหนดน้ำหนักว่าเลือกข้อใด ควรจะให้น้ำหนักเท่าใดนั้น มีวิธีการอยู่ 3 วิธี แต่ที่นิยมใช้กันมากที่สุดวิธีหนึ่ง คือ Arbitrary Weighting Method ซึ่งกำหนดให้แต่ละข้อเลือก ซึ่งมีน้ำหนัก 5 4 3 2 และ 1 หรือ 1 2 3 4 และ 5 ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าจะ เป็นด้านบวกหรือด้านลบ

5. ทดลองใช้แบบทดสอบเพื่อเลือกข้อความ โดยใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กันกับกลุ่มที่เราจะศึกษาแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อความที่มีความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด กับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าข้อความเหล่านั้นสามารถจะวัดความรู้ที่แตกต่างกันได้

4.3.4 ประโยชน์ของเจตคติ

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา

2. ช่วยให้มี self-esteem โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งทำให้ตนเองไม่พอใจ

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาตอบโต้หรือ กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้นส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526:6)

4.3.5 เจตคติต่ออาชีพครู

ครูในโรงเรียนโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ต้องมีความรู้สึกรักใคร่ที่ต่ออาชีพครู ซึ่งจะทำให้ครูมีความพึงพอใจและประสบความสำเร็จในการทำงาน ตรงกันข้ามคนที่มีความรู้แต่ขาดเจตคติที่ดีต่อการทำงานย่อมจะเป็นครูดีไม่ได้

ทศพร ขวัญสุวรรณ (2526:8) เห็นว่าการที่ครูขาดเจตคติที่ดีต่ออาชีพก่อให้เกิดปัญหาการขาดคุณภาพของครูจะมีผลกระทบต่อการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนปกติ หรือโรงเรียนในโครงการพิเศษอื่น ๆ ก็ตามจะทำให้ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการเรียนการสอน และ สมปราชญ์ จอมเทศ (2526:56) เชื่อว่าเจตคติของครูจะมีอิทธิพลต่อผลผลิตและประสิทธิภาพของโรงเรียน การเรียนรู้เจตคติของครูในโรงเรียนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีความสัมพันธ์กัน และช่วยให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนด้วย

4.3.6 เจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา

อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

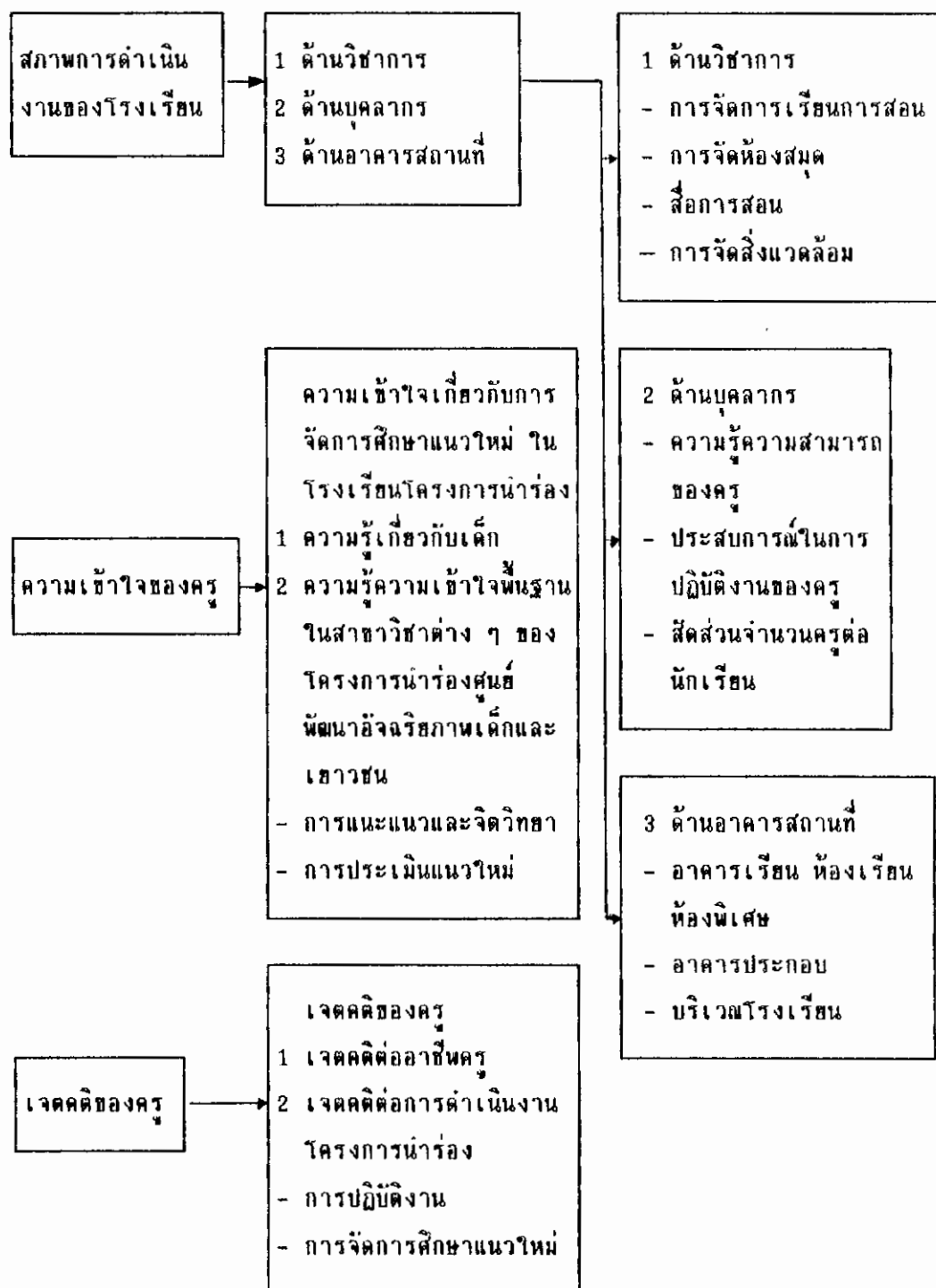
การทำงานใด ๆ จะเกิดความสำเร็จได้ย่อมเกิดจากบุคคลนั้นมีเจตคติที่ดีต่อภาพการทำงานนั้น

เบรย์ฟิลด์และโรท (อบล ภัสระ.2535:23 ; อ้างอิงมาจาก Brayfield and Rothe.1975) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับเจตคติต่อการทำงานในกลุ่มของนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีอาชีพต่าง ๆ กัน พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ตรงกับความสนใจของตน มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานมากกว่าผู้ที่เลือกอาชีพที่ไม่ตรงกับความสนใจของตน และ สักดีสิทธิ์ ขันติยาสุวรรณ (2526:37) ได้ศึกษาเจตคติของครูประถมที่มีต่อการทำงานในโรงเรียนประถม พบว่า ครูที่มีความเข้าใจจะมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงด้วย

ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เป็นโครงการจัดการศึกษาแนวใหม่ เจตคติของบุคคลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่มีอิทธิพลทำให้การดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ที่ผู้วิจัยศึกษาประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังแสดงรายละเอียดในภาพประกอบ ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูล

งานวิจัยนี้ ศึกษาจากแหล่งข้อมูล คือ ครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน-ปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตบางนา ข้อมูลที่จะใช้ในการศึกษาได้จากครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำนวน 42 คน

จำนวนครูและผู้บริหารที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรของโครงการและเป็นโรงเรียนที่อยู่ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 3 ดังแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดจำนวนครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

โรงเรียน	ตำแหน่ง		รวม (คน)
	ครู (คน)	ผู้บริหาร (คน)	
1. ปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์	11	1	12
2. สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	14	9	23
3. สาธิตบางนา	5	2	7
รวมทั้งสิ้น	30	12	42

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสำหรับครูและผู้บริหารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ คุุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบสำรวจรายการ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานจริง ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานจริง ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แยกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด และสื่อการสอน
2. ด้านบุคลากร ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน
3. ด้านอาคารและสถานที่ ได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเติมค่าและการเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดความเข้าใจของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แยกเป็น 2 ประการ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
2. ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การแนะแนวและจิตวิทยาการวัดและประเมินผล

ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดเจตคติของครูและผู้บริหาร ต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แยกเป็น 2 ด้าน คือ

1. เจตคติต่ออาชีพครู
2. เจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนแบบ ลิเกิร์ต 5 ระดับ (Likert Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 1 และตอนที่ 2

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในการดำเนินงานด้านวิชาการ ได้แก่ การจัด การเรียนการสอน การจัดห้องสมุด และสื่อการสอน งานด้านบุคลากร ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสัดส่วนของครูกับจำนวนนักเรียน งานอาคารและสถานที่ ได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน อาคารประกอบและบริเวณโรงเรียน และสัมพันธ์ครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจ

2. สร้างแบบสำรวจ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อที่ 1 มาเป็นแนวทาง

3. ทดลองภาพของเครื่องมือ ที่สร้างขึ้น ดังนี้

3.1 นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และปรึกษาประธาน กรรมการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา

3.2 นำแบบสำรวจไปขอคำแนะนำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ คือ ประธานโครงการศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อตรวจสอบ ด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามความมุ่งหมาย

3.3 นำเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ แล้วนำไปใช้กับแหล่งข้อมูล

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 3

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดความเข้าใจของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของครูและผู้บริหาร ในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ ความรู้เกี่ยวกับเด็ก และความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งการแนะแนวและจิตวิทยา และการประเมินผล ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การแนะแนวและจิตวิทยา การวัดและการประเมินผล

2. สร้างแบบวัดความเข้าใจ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 มาเป็นแนวทาง

3. หาคุณภาพของเครื่องมือ ที่สร้างขึ้น ดังนี้

3.1 นำแบบวัดความเข้าใจที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และปรึกษาประธาน กรรมการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา

3.2 นำแบบวัดความเข้าใจไปขอคำแนะนำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ คือ ประธานโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ แล้วนำไปใช้กับแหล่งข้อมูล และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่า KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความเข้าใจมี 2 กรณี ดังนี้

1. คำตอบถูก ให้ 1 คะแนน
2. คำตอบผิด ให้ 0 คะแนน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ตอนที่ 4

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่ เจตคติต่ออาชีพครูและเจตคติต่อการดำเนินงานโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
2. สร้างแบบวัดเจตคติโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 มาเป็นแนวทาง
3. หาคุณภาพเครื่องมือ ที่สร้างขึ้น ดังนี้

3.1 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแก้ไขและปรึกษาประธาน กรรมการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา

3.2 นำแบบวัดเจตคติ ไปขอคำแนะนำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คือประธานโครงการ และคณะกรรมการในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ แล้วนำไปใช้กับแหล่งข้อมูล และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1972:126) ซึ่งปรากฏว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามมี 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้อำนวยการโรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตบางนา ในการอำนวยความสะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปขอความร่วมมือกับผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้อำนวยการโรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตบางนา เพื่อให้ครูและผู้บริหาร ที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและข้อสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมประกอบแบบสำรวจ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ด้วยตนเอง ทั้ง 3 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยครูและผู้บริหารเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลกลับมา ระหว่างเดือน มกราคม 2539 - กุมภาพันธ์ 2539 เพื่อนำข้อมูลที่ได้มานั้นไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย ของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นรายชื่อและรายด้านเพื่อใช้สำหรับแปรผลตามเกณฑ์ประเมินค่า
3. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. นำข้อเสนอนี้ไปเปิดมาหาค่าร้อยละตามจำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531:59)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากร

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้

สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2531:64)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma fX^2 - (\Sigma fX)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อ f แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว

เมื่อ x แทน คะแนนแต่ละตัว

เมื่อ x^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

เมื่อ N แทน จำนวนประชากร

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่า KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์; 2535:130) ใช้สูตร

$$r_{kk} = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2_u} \right]$$

เมื่อ r_{kk} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

n หมายถึง จำนวนข้อสอบ

S^2_u หมายถึง ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

p หมายถึง สัดส่วนของคนที่ทำถูกในแต่ละข้อ

q หมายถึง $1 - p$

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค โดยใช้สูตร (Cronbach, 1972:132)

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_u} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

เมื่อ n แทน จำนวนข้อ

เมื่อ S^2_i แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

เมื่อ S^2_u แทน คะแนนความแปรปรวนรวมทั้งฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณค่าความถี่และร้อยละ
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ สภาพการดำเนินงานตามความเป็นจริงของโรงเรียน
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติของครูที่มีต่อ
การดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
เด็กและเยาวชน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์
พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนนี้เป็น การวิเคราะห์สภาพภาพของครูและผู้บริหารในโรงเรียนโครงการนำ
ร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ
คุณวุฒิ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด
ของข้อมูลพื้นฐาน แสดงในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	9.76
หญิง	37	90.24
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	10	24.39
30 - 39 ปี	15	36.59
40 - 49 ปี	8	19.51
ตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไป	8	19.51
คุณวุฒิ		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.88
ปริญญาตรี	30	73.17
ปริญญาโท	7	17.07
ปริญญาเอก	2	4.88
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	11	26.83
ครู - อาจารย์	30	73.17
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	18	43.90
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	23	56.10

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มประชากรทั้งหมด 41 คน เป็นเพศชาย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76 เพศหญิง 37 คน คิดเป็นร้อยละ 90.24 ส่วนอายุพบว่าผู้ที่มียุคต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 อายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 อายุสูงกว่า 50 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 ในเรื่องของวุฒิ มีผู้จบการศึกษามากกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 จบปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 73.17 จบปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 และจบปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 สำหรับตำแหน่งผู้บริหาร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 ครู จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 73.17 สำหรับประสบการณ์ในการเป็นครูพบว่า ผู้มีประสบการณ์ในการเป็นครูต่ำกว่า 10 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 และผู้มีประสบการณ์ในการเป็นครูสูงกว่า 10 ปี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 86.91

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนใน

โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงได้พิจารณาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังแสดงรายละเอียดของข้อมูล ด้านวิชาการ บุคลากร และอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ โดยถือว่าได้ค่าร้อยละ 1-20 อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก ร้อยละ 21-40 อยู่ในเกณฑ์น้อย ร้อยละ 41-60 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 61-80 อยู่ในเกณฑ์มาก และ 81-100 อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 3 - 22 ต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านวิชาการเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด สื่อการสอน และการจัดสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

การจัดการเรียนการสอน	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
*การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง		
เทคนิคการสอนใหม่ๆ	39	39.80
การสร้างสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน	27	27.55
แนะแนวและจิตวิทยาการเรียนรู้	15	15.31
วัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	17	17.35
รวม	98	100.00
*รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน		
การเรียนเป็นห้องเรียน	23	56.10
การเรียนแบบกลุ่มเล็ก ๆ	8	19.51
การเรียนเป็นรายบุคคล	1	2.44
หลาย ๆ อย่างผสมผสานกัน	19	46.33
รวม	51	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 3 แสดงว่าสองสิ่งแรกที่โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา
อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้ปฏิบัติมาก คือ การใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ คิดเป็นร้อยละ
39.80 และการสร้างสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.55 ตามลำดับ ส่วน
อีกสองกิจกรรมที่ทางโรงเรียนในโครงการจัดทำน้อย ในด้านการจัดการเรียนการสอน คือ
การเรียนแบบแบ่งกลุ่มเล็ก ๆ คิดเป็นร้อยละ 19.51 และการเรียนเป็นรายบุคคล คิดเป็น
ร้อยละ 2.44

ตาราง 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านการจัดห้องสมุด จำแนกเป็นรายชื่อ

การจัดห้องสมุด	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนโต๊ะ ม้านั่ง สำหรับนักเรียนใช้ในห้องสมุด		
ไม่เพียงพอ	6	14.63
พอเหมาะ	26	63.41
มีมากกว่านักเรียนที่มาใช้ห้องสมุด	9	21.95
รวม	41	100.00
แสงสว่างในห้องสมุด		
ไม่เพียงพอ	-	-
พอเหมาะ	41	100.00
รวม	41	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่าห้องสมุดมีโต๊ะ ม้านั่ง สำหรับนักเรียนที่ใช้ในห้องสมุดที่พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 63.41 รองลงมาคือ โต๊ะ ม้านั่ง สำหรับนักเรียนใช้ในห้องสมุดมากกว่านักเรียนที่มาใช้ห้องสมุด คิดเป็นร้อยละ 21.95 สำหรับด้านแสงสว่างในห้องสมุด มีความพอเหมาะมาก คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านสื่อการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ

สื่อการสอน	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
* การใช้สื่อการสอนของครู		
แผ่นภาพ	38	33.04
สิ่งของ, ของจริงที่หาได้ง่าย	39	33.91
หุ่นจำลอง	22	19.13
สไลด์	16	13.91
รวม	115	100.00
วิธีจัดการหาสื่อการเรียนการสอนของครู		
ทำเองทั้งหมด	10	24.39
ทำเองเกิน 50 %	27	65.85
ทำเองเล็กน้อย	3	7.32
จัดซื้ออุปกรณ์สำเร็จ	1	2.44
รวม	41	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 5 (ต่อ)

สื่อการสอน	N =41	
	ความถี่	ร้อยละ
หน่วยผลิตสื่อของโรงเรียน		
มี	6	14.63
ไม่มี	35	85.37
รวม	41	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนประเภทสิ่งของหรือของจริงที่หาได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 33.91 รองลงมาใช้แผ่นภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.04 ส่วนวิธีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนของครู พบว่า ครูจัดทำเองเกิน 50 % คิดเป็นร้อยละ 65.85 รองลงมา ครูทำเองทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 24.39 สำหรับหน่วยผลิตสื่อของโรงเรียนพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีหน่วยผลิตสื่อ คิดเป็นร้อยละ 85.37

ตาราง 6 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านสิ่งแวดล้อม	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อนักเรียน		
มากที่สุด	10	24.39
มาก	27	65.85
ปานกลาง	4	9.76
น้อย	-	-
น้อยที่สุด	-	-
รวม	41	100.00
*การมีส่วนร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมของครู		
จัดกิจกรรมในห้องเรียน	37	28.68
จัดกิจกรรมนอกห้องเรียน	35	27.13
จัดศูนย์วิชาการที่มีความรู้หลากหลาย	29	22.46
จัดบริเวณโรงเรียนทุกมุมให้เป็นแหล่งความรู้และแหล่ง สนับสนุนความรู้	28	21.71
รวม	129	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 6 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนมากเห็นว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อนักเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 65.85 รองลงมา เห็นว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อนักเรียน อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.39 และการมีส่วนร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมของครู พบว่า อันดับแรก เป็นการจัดกิจกรรมในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.68 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมนอกห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.13 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านศูนย์วิทยาการ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านศูนย์วิทยาการ	N = 41	
	ความถี่	ร้อยละ
ศูนย์วิทยาการของโรงเรียน		
มี	34	82.93
ไม่มี	7	17.07
รวม	41	100.00
* การดำเนินงานของศูนย์วิทยาการของโรงเรียน		
เด็กเรียนด้วยตนเอง	26	30.59
เข้าเรียนได้ตามกลุ่มสนใจ	30	35.29
การเรียนแบบสัปดาห์ละครั้งและหลากหลาย	15	17.65
ให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้โดยการใช้สื่อและกิจกรรม- การเรียนการสอน (ทุก 2-4 สัปดาห์)	14	16.47
รวม	85	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตาราง 7 แสดงว่าศูนย์วิทยาการโรงเรียนที่มีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 82.93 รองลงมา ยังไม่มีศูนย์วิทยาการโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 17.07 สำหรับการดำเนินงานของศูนย์ วิทยาการของโรงเรียน พบว่า อันดับแรก เด็กเข้าเรียนได้ตามกลุ่มสนใจ คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา คือเด็กเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 30.59 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านบุคลากร เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของครู ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู และสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ ดังนี้

ตาราง 8 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านความรู้ความสามารถของครูทางด้านการศึกษา
จำแนกเป็นรายชื่อ

ความรู้ความสามารถของครูทางด้านการศึกษา	N = 41	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.8
ปริญญาตรี	30	73.2
การประถมศึกษา	14	46.67
คณิตศาสตร์	1	3.33
ศิลปกรรม	3	10
เทคโนโลยีและนวัตกรรม	2	6.67
ภาษาไทย	3	10
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	1	3.33
สังคมศึกษา	3	10
จิตวิทยาการให้คำปรึกษาและแนะแนว	1	3.33
ภาษาอังกฤษ	1	3.33
ไม่ระบุเอก	1	3.33

ตาราง 8 (ต่อ)

ความรู้ความสามารถของครูทางด้านการศึกษา	N = 41	
	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	7	17.07
การประถมศึกษา	2	28.55
การศึกษาพิเศษ	1	14.29
ชีววิทยา	1	14.29
การบริหารการศึกษา	1	14.29
เทคโนโลยีทางการศึกษา	1	14.29
การสอนภาษาอังกฤษ	1	14.29
ปริญญาเอก	7	17.00
หลักสูตรและการสอน	2	4.8
รวม	41	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่ากลุ่มประชากรทั้งหมด 41 คน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถของครูด้านการศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ในสาขาวิชาเอก การประถมศึกษา ศิลปกรรม เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ทั่วไป ตามลำดับ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 73.17 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาโท ในสาขาวิชาเอก การประถมศึกษา การศึกษาพิเศษ ชีววิทยา ตามลำดับ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 ปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 และอันดับสุดท้าย ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์
พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านบุคลากร ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู
จำแนกเป็นรายชื่อ

ตาราง 9 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู จำแนก
เป็นรายชื่อ

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู	N=41	
	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	18	43.90
10 - 20 ปี	14	34.15
สูงกว่า 20 ปี ขึ้นไป	9	21.95
ปฏิบัติการสอน		
ต่ำกว่า 10 ปี	17	43.59
10 - 20 ปี	17	43.59
สูงกว่า 20 ปี ขึ้นไป	5	12.82
การบริหารงานโรงเรียน		
ต่ำกว่า 10 ปี	11	84.62
10 - 20 ปี	1	7.69
สูงกว่า 20 ปี ขึ้นไป	1	7.69

หมายเหตุ ผู้บริหารโรงเรียนบางคนปฏิบัติการสอนด้วย

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูและผู้บริหาร มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนมาก ปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.90 รองลงมา ปฏิบัติงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.15 ในเรื่องการศึกษาครู ส่วนมากปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และไม่เกิน 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.59 สำหรับการบริหารงานโรงเรียนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 84.62

ตาราง 10 ค่าความถี่และค่าร้อยละในด้านการได้รับการศึกษาดูงานหรืออบรมของ
ครูและผู้บริหาร ระหว่างปี พ.ศ. 2521 - 2538 จำแนกเป็นรายด้าน

การศึกษาดูงานหรือการอบรมของครู	ความถี่	ร้อยละ
* ด้านการบริหารการศึกษา	6	7.65
* ด้านการเรียนการสอน	28	82.35
รวม	34	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

หมายเหตุ มีผู้ไม่ตอบ 16 คน

จากตาราง 10 แสดงว่าครูและผู้บริหารส่วนมาก เป็นผู้ได้รับการศึกษาดูงานหรืออบรมเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 82.35 สำหรับการศึกษาดูงานอบรมด้านการบริหารการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.65

ผลการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์
พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านบุคลากร ตามสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน
ระดับชั้น ป.1 จำแนกเป็นรายชื่อ

ตาราง 11 สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน ทั้งหมด	จำนวน ประจำชั้น	ครูพิเศษ	ตาราง วิเคราะห์ (จำนวนครู)	ผลการ วิเคราะห์ (จำนวนครู)
ปανεพันธ์ วิทยา	9	411	9	4	15	ต่ำกว่าเกณฑ์
สาธิต มศว. (ฝ่ายประถม)	4	227	4	4	8	พอดีเกณฑ์
สาธิตบางนา	2	63	2	3	3	สูงกว่าเกณฑ์

จากตาราง 11 แสดงว่า ตามสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนในระดับชั้น ป.1
ผลปรากฏว่า โรงเรียนปανεพันธ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีครูต่ำกว่าเกณฑ์ ที่มีปัจจุบัน
13 คน คิดตามเกณฑ์ต้องมีครู 15 คน ต่อนักเรียน 411 คน ส่วนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มีครูพอดีเกณฑ์ คือ มีครู 8 คน ต่อนักเรียน
224 คน และโรงเรียนสาธิตบางนา มีครูสูงกว่าเกณฑ์ คือ ปัจจุบันมีครู 5 คน คิดตามเกณฑ์
จะต้องมีครู 3 คน ต่อนักเรียน 63 คน

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชน ด้านอาคารสถานที่ เกี่ยวกับอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียน ดังต่อไปนี้

ตาราง 12 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านอาคารเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

อาคารเรียน	N=41	
	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนอาคารเรียนกับจำนวนนักเรียน		
พอเหมาะ	27	65.85
ไม่พอเหมาะ เพราะนักเรียนมากเกินไป	14	34.15
รวม	41	100.00
ระดับแสงสว่างในอาคารเรียน		
พอเหมาะ	33	80.49
ไม่พอเหมาะ เพราะติดริ้วมากเกินไป	8	19.51
รวม	41	100.00

ตาราง 12 (ต่อ)

อาคารเรียน	N=41	
	ความถี่	ร้อยละ
การถ่ายเทอากาศภายในอาคารเรียน		
พอเหมาะ	30	73.17
ไม่พอเหมาะเพราะมีอาคารสูงปิดบังอากาศ	11	26.83
รวม	41	100.00

ตาราง 12 แสดงว่าจำนวนอาคารเรียนมีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.85 ส่วนในระดับแสงสว่างในอาคารเรียนมีความพอเหมาะอยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 80.49 ในเรื่องของการถ่ายเทอากาศภายในอาคารเรียนอยู่ในเกณฑ์พอเหมาะมาก คิดเป็นร้อยละ 73.17

ตาราง 13 ค่าความถี่และค่าร้อยละด้านห้องเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ห้องเรียน	N=41	
	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง		
พอเหมาะ	16	39.02
มาก	25	60.98
น้อย	-	-
รวม	41	100.00
ระดับแสงสว่างในห้องเรียน		
พอเหมาะ	33	80.49
ไม่เหมาะเพราะแสงสว่างน้อยเกินไป	8	19.51
รวม	41	100.00
การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน		
พอเหมาะ	30	73.17
ไม่เหมาะเพราะแออัดด้วยสิ่งก่อสร้าง	11	26.83
รวม	41	100.00

จากตาราง 13 แสดงว่าจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 60.98 ส่วนระดับแสงสว่างในห้องเรียน มีความพอเหมาะมาก คิดเป็นร้อยละ 80.49 และ ในการถ่ายเทอากาศในห้องเรียน จัดว่ามีความพอเหมาะมาก คิดเป็นร้อยละ 73.17

ตาราง 14 จำนวนโรงเรียนที่มีและไม่มีอาคารประกอบประเภทต่าง ๆ

อาคารประกอบ	โรงเรียน		
	ปανεพนธ์วิทยา	สาธิต มศว.ประสานมิตร	สาธิตบางนา
* ประเภทของอาคารประกอบ ของโรงเรียน			
อาคารเอนกประสงค์	มี	มี	ไม่มี
โรงฝึกงาน	ไม่มี	มี	ไม่มี
โรงอาหาร	มี	มี	มี
เรือนเพาะชำ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
ห้องส้วม	มี	มี	มี
ห้องประชุม	มี	มี	ไม่มี

จากตาราง 14 แสดงว่าอาคารประกอบ คือ โรงอาหาร ห้องส้วม มีทั้ง 3 โรงเรียน ส่วนอาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมมี 2 โรงเรียน สำหรับโรงฝึกงาน มี 1 โรงเรียน และเรือนเพาะชำไม่มีทั้ง 3 โรงเรียน ดังนั้น โรงฝึกงานและเรือนเพาะชำ จัดว่าขาดแคลน

ตาราง 15 จำแนกโรงเรียนที่มีและไม่มีห้องพิเศษประเภทต่าง ๆ

ห้องพิเศษ	โรงเรียน		
	ปานะพันธุ์วิทยา	สาธิต มศว. ประสานมิตร	สาธิตบางนา
ประเภทของห้องพิเศษใน โรงเรียน			
ห้องแนะแนวหรือ - มุมแนะแนว	ไม่มี	มี	มี
ห้องวิทยาศาสตร์	มี	มี	มี
ห้องพยาบาล	มี	มี	มี
ห้องศูนย์วิชาการ	มี	มี	ไม่มี
ห้องศิลปะ	มี	มี	มี
ห้องดนตรี	มี	มี	มี
ห้องคอมพิวเตอร์	มี	ไม่มี	ไม่มี

จากตาราง 15 แสดงว่า ทั้ง 3 โรงเรียนมีห้องวิทยาศาสตร์ ห้องพยาบาล ห้องศิลปะ และห้องดนตรี ส่วนห้องแนะแนวหรือมุมแนะแนว และห้องศูนย์วิชาการ มี 2 โรงเรียน สำหรับห้องคอมพิวเตอร์ มีเพียง 1 โรงเรียน ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าความถี่และค่าร้อยละในการใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

การใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียน	N=41	
	ความถี่	ร้อยละ
* ลักษณะการใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียนและพื้นที่รอบตัวอาคารเรียน ได้ใช้ในการทำกิจกรรม		
ไม่ใช้ทำอะไรเลย	-	-
ให้เด็กวิ่งเล่น	38	31.93
เรียนพลศึกษา	38	31.93
เรียนนอกห้องเรียน	32	26.89
จัดกิจกรรมแต่ละหมวดวิชา	11	9.24
รวม	119	100.00

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 16 แสดงว่าในการใช้พื้นที่ของโรงเรียน ส่วนใหญ่ใช้มากเป็นอันดับแรก คือ ให้เด็กวิ่งเล่น และใช้เรียนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.93 ส่วนอันดับรองลงมาได้ใช้พื้นที่ในการเรียนนอกห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.89 ตามอันดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ
นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ตาราง 17 ค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความ
เข้าใจของครู จำแนกเป็นรายด้าน

ความเข้าใจ	ความถี่	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความ เข้าใจ
1. ความรู้เกี่ยวกับเด็ก	170	82.93	4.22	0.91	มากที่สุด
2. คณิตศาสตร์	135	65.85	3.20	1.42	มาก
3. วิทยาศาสตร์	128	62.44	3.05	1.02	มาก
4. ภาษา	181	88.29	4.29	0.87	มากที่สุด
5. ศิลปะ	162	79.02	3.98	0.88	มาก
6. แผนงานและจิตวิทยา	168	81.95	4.10	0.28	มากที่สุด
7. การประเมินแบบใหม่	120	58.54	2.93	1.23	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูและผู้บริหาร พิจารณาโดยส่วนรวมทั้งหมดในด้าน
ความเข้าใจ จะอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากมีความ
เข้าใจในสาขาวิชาภาษา อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.29 ส่วนอันดับรองลงมา
คือ มีความรู้เกี่ยวกับเด็ก คิดเป็นร้อยละ 82.93 และมีความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 58.54 คือการประเมินผลแบบใหม่ ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียน
ในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านเจตคติต่ออาชีพครู และ
ด้านเจตคติต่อการดำเนินงาน ดังนี้

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่ออาชีพครู จำแนกเป็น
รายข้อ และโดยส่วนรวม

เจตคติต่ออาชีพครู	$\bar{X}$	S.D.
1. งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันต้องรับผิดชอบสูง แต่ได้รับเงินเดือนน้อย	2.22	1.26
2. มีความพอใจในการทำอาชีพครู	4.49	0.59
3. พร้อมทั้งจะลาออกจากครูถ้าได้งานที่มีเงินเดือนสูงกว่า	3.32	1.09
4. เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ คิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ บุคคลทั่วไปให้ความสำคัญน้อย	2.41	1.27
5. อาชีพครูจำเจทำให้น่าเบื่อหน่าย	2.44	1.21
6. ครูในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ช่วยพัฒนาความสามารถของครูมากขึ้น	3.93	0.87
7. มีความมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของครูให้ดียิ่งขึ้น	4.54	0.59
รวม	3.34	1.38

จากตาราง 18 แสดงว่าครูและผู้บริหารโรงเรียน มีเจตคติต่ออาชีพครูโดยส่วนรวมอยู่ใน
เกณฑ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.38) และเมื่อพิจารณาเจตคติต่ออาชีพ
ครูเป็นรายข้อพบว่า เห็นด้วยอย่างมากหรือมีเจตคติที่ดีเป็นอันดับแรก คือ มีความมุ่งมั่นที่จะทำ
หน้าที่ของครูให้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.59) ส่วนรองลงมา คือ มีความพอใจใน
หน้าที่ครูอยู่ในเกณฑ์ที่มีเจตคติที่ดีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการดำเนินงาน จำแนกเป็นรายข้อ และโดยส่วนรวม

ด้านเจตคติต่อการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.
8. การได้รับการอบรมในวิชาต่าง ๆ ทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น	4.07	0.84
9. ครูทุกคนสอนดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องเข้ารับการอบรมก็ทำให้เด็กพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนเองได้	4.02	0.72
10. งานที่ครูมอบหมายให้เด็กทำงานเหมือนกันหมดทุกคน	3.37	0.98
11. การเรียนการสอนในโรงเรียนโครงการฯ ควรยึดตัวครูเป็นหลัก	4.17	0.73
12. การนิเทศการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการประเมินผลการเรียน	3.95	1.01
13. การสอนโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของครูได้ผลดีกว่าเทคนิคการสอนแบบใหม่ของโครงการนำร่องฯ	3.71	0.92
14. การให้เด็กแต่ละคนแสดงความสามารถเป็นสิ่งที่สำคัญในเรื่องการประเมินผลการเรียน	4.10	0.69
15. ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน	4.34	0.65
16. การรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบบ่อย ๆ ไม่เป็นสิ่งสำคัญ	4.12	0.74
17. เด็กเก่งมักเป็นเด็กเห็นแก่ตัว	3.10	0.88
18. การจัดการเรียนการสอนในโครงการนำร่องฯ เป็นการเพิ่มภาระให้ครูผู้สอน	3.10	1.12
19. วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะในการคิดเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กแต่ละคนค้นพบความสามารถของตนเอง	4.17	0.62
20. สติปัญญาของเด็กขึ้นอยู่กับตัวเด็กมากกว่าการจัดสภาพการเรียนการสอนของนักเรียน	3.73	0.70

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านเจตคติต่อการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.
21. การให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยสอนเพื่อนในชั้นเป็นสิ่งไม่ควรทำ เพราะนักเรียนไม่รู้เรื่องการสอน	4.07	0.71
22. การสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะความคิดของเด็กยังอยู่ในวงจำกัด	3.85	0.78
23. การประเมินผลแนวใหม่ เป็นวิธีการที่ยุ่งยาก และเป็นภาระแก่ครูมาก	3.37	0.96
24. โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญน้อยมากสำหรับเด็กที่เรียนเก่ง	3.68	0.93
25. ครูในโครงการนำร่องฯ ควรได้มีโอกาสศึกษาและดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกันในเรื่องการเรียนการสอน	4.37	0.57
26. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าไปใช้ห้องศูนย์วิชาการไม่ช่วยทำให้เด็กเก่งได้ไม่มากนัก	3.73	0.71
27. โครงการนี้ต้องประสบผลสำเร็จ	3.60	0.78
28. การปฏิบัติงานตามโครงการมีความยุ่งยากมาก	3.24	1.01
29. การปฏิบัติงานตามโครงการมากระยะหนึ่งพบเด็กเก่งขึ้น	3.73	0.70
30. การจัดการศึกษาแนวใหม่นี้เป็นการพัฒนาครูให้มีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น	4.12	0.97
รวม	3.82	0.90

ตาราง 19 แสดงว่า ครูและผู้บริหาร มีเจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ที่มีเจตคติที่ดีมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเจตคติต่อการดำเนินงานเป็นรายข้อ พบว่า ครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นด้วยที่ครูในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนควรมีโอกาสศึกษาและดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน ในเรื่องการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.57) ส่วนรองลงมาเห็นด้วยกับความแตกต่างทางด้านสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน และมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์
พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ตาราง 20 ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สภาพการ
ปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
คือ ด้านวิชาการ งานบุคลากร และอาคารสถานที่ ดังนี้

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
ด้านวิชาการ		
การจัดการเรียนการสอน		
1. ควรจัดการเรียนการสอนด้านวิชาการให้เหมาะสมกับ วัยของเด็ก มีการจัดการเรียนเป็นกลุ่มย่อยรายบุคคล จัดเรียนนอกห้องเรียน เป็นต้น	7	36.84
2. ครูต้องมีความรู้ มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการสอน มีแผนการสอนอย่างมีระบบ มีเทคนิคการสอนที่เหมาะสม มีการพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันโลก และมีการศึกษาค้นคว้า	6	31.58
3. ควรจัดกิจกรรมให้มากขึ้นและให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนต่าง ๆ เพื่อให้เด็กกล้าแสดงออก และ ช่วยตนเองได้	4	21.05
4. ควรมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มากพอและเหมาะสม	2	10.53
รวม	19	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
การจัดห้องสมุด		
1. การจัดห้องสมุดที่เป็นระบบระเบียบอย่างถูกต้องมีหนังสือ จำนวนมากเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าทุกหมวดวิชาที่ เหมาะสมและทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ ให้เด็กได้สามารถ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง	9	47.37
2. การจัดห้องสมุดให้มีความสะอาด มีระเบียบเป็นที่สงบเงียบ และมีบรรยากาศดี	5	26.32
3. การจัดบุคลากรประจำเป็นบุคคลที่มีความรู้ เป็นเจ้าหน้าที่ ห้องสมุด เพื่อดูแลและให้คำแนะนำให้กับผู้ใช้ห้องสมุด	3	15.79
4. การจัดมุมพิเศษให้มากและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอ ให้ทันสมัยทันเหตุการณ์ เพื่อให้เด็กได้ศึกษาหาความรู้ และ รักห้องสมุด	2	10.52
รวม	19	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
สื่อการสอน		
1. ควรมีสื่อการสอนทุกระดับชั้นครบทุกวิชาและเพียงพอกับ ความต้องการของครูนำไปสอน	5	31.25
2. ควรจัดหาสื่อการสอนที่เป็นของจริงที่หาง่าย สื่อบางชนิด หาซาก็ควรใช้ของประดิษฐ์หรืออาจทำจากวัสดุเหลือใช้ และใช้สื่อให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน	4	25
3. ควรมีสื่อหลายรูปแบบ บางชนิดโรงเรียนเป็นผู้สอนสื่อ บางชนิด ครูอาจผลิตขึ้นใช้เอง	3	18.75
4. ควรมีสื่อการสอนที่ดีมีคุณภาพ มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและ ทันสมัย เพื่อประหยัดเวลาและนักเรียนเข้าใจเนื้อหา ในบทเรียนง่ายขึ้น	2	12.50
5. ครูควรร่วมมือกันจัดหาสื่อและต้องปรับปรุงเสมอ เพื่อให้ ตรงตามเนื้อหาวิชาและสามารถนำไปใช้ได้ดี	2	12.50
รวม	16	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
การจัดสิ่งแวดล้อม		
1. การจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด เพื่อให้เด็กเรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์จริง	11	68.75
2. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับวิชาเรียนที่จะ ต้องเรียนในห้องหรือนอกห้องเรียนได้	4	25
3. โรงเรียนไม่ควรตั้งอยู่ในเขตที่มีการก่อสร้างและมีตึกสูง ปิดบังทัศนียภาพ	1	6.25
รวม	16	100.00
ด้านบุคลากร		
ความรู้ความสามารถของครู		
1. ครูควรได้รับการอบรมตามโครงการฯ สม่่าเสมอให้มีความ เข้าใจตรงกันและเป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อให้ครูมี ประสิทธิภาพในการสอน ตลอดจนมีความเข้าใจจิตวิทยา และลักษณะของเด็ก	7	36.84

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
2. ครูควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ด้วยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมที่ทันสมัย ต้องรู้จักปรับปรุงสื่อการสอนและเทคนิค การสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น	8	42.11
3. ควรจัดครูสอนตามความรู้ความสามารถและความถนัดเฉพาะ ด้านตรงตามวิชาเอกที่เรียนมา เพื่อจะได้ทุ่มเทความรู้ อย่างเต็มที่	4	21.05
รวม	19	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานหลายปี แต่ก็ต้องมีการ พัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีการใหม่ อยู่เสมอ เพื่อให้เด็กเรียนได้รับการเรียนรู้และเข้าใจถูกต้อง ทันสมัยทันเหตุการณ์และสามารถคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหา เป็น	9	64.28
2. ครูในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ควรมีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี ขึ้นไป	3	21.43
3. ครูควรมีโอกาสได้พบปะ สอมนับการทำงานและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน	2	14.29
รวม	14	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน 1. ควรมีจำนวนครูต่อนักเรียนพอเหมาะตามเกณฑ์ของกระทรวง ศึกษาธิการ คือครู 1 คนต่อนักเรียน 25 คน ไม่มากหรือน้อยเกินไป ครูจะได้ควบคุมดูแลและให้ความรู้ได้ทั่วถึง	7	100.00
รวม	7	100.00
ด้านอาคารสถานที่ อาคารเรียนและอาคารประกอบ 1. ควรมีอาคารเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน อาคารแต่ละหลังควรเชื่อมต่อกัน หรือไม่ห่างกันมากเกินไป 2. อาคารเรียนและอาคารประกอบไม่ควรอยู่ติดถนนใหญ่ ที่มีรถวิ่งไปมาเป็นจำนวนมาก จะได้ไม่มีเสียงรบกวน 3. ภายในอาคารเรียนและอาคารประกอบ ควรมีแสงสว่าง พอเหมาะ มีอากาศถ่ายเทได้ดี สะอาด มีขนาดห้องกว้าง สามารถจัดได้เอนกประสงค์	11 2 1	78.57 14.29 7.14
รวม	14	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนโครงการนำร่อง ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
ห้องเรียนและห้องพิเศษ		
1. ควรมีห้องเรียนที่กว้างพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนและมี พื้นที่กว้างพอในการจัดมุมความรู้หลาย ๆ ด้าน สามารถจัด ได้ตามความประสงค์ของครูและนักเรียน	12	70.59
2. บรรยากาศในห้อง ควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีแสง สว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงและกลิ่นรบกวน	3	17.65
3. ควรมีห้องศูนย์วิทย์การภายในโรงเรียน	2	11.76
รวม	17	100.00
บริเวณโรงเรียน		
1. การจัดบริเวณโรงเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพื้นที่กว้างขวาง มีความสะอาด ปลอดภัย บรรยากาศร่มรื่น มีต้นไม้จำนวน มาก มีเครื่องเล่น มีสนามให้เด็กวิ่งเล่นออกกำลังกายและ เหมาะที่จะใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้	15	100.00
รวม	15	100.00

จากตาราง 20 แสดงว่า ครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะตามสภาพการปฏิบัติงาน
จริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำนวนเป็น
รายด้าน ดังนี้

ด้านวิชาการ ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ควรจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้มีความสะอาด มีต้นไม้จำนวนมากที่ให้ความร่มรื่นน่าอยู่ เป็นธรรมชาติมากที่สุด ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดี จะทำให้ผลการเรียนยอมดีตามไปด้วย คิดเป็นร้อยละ 68.75

ด้านบุคลากร ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานหลายปี แต่ก็ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้และเข้าใจถูกต้องทันสมัย ทันเหตุการณ์และสามารถคิดเป็น ทำเป็น และรู้จักการแก้ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 64.28

ด้านอาคารสถานที่ ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ควรจัดบริเวณโรงเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพื้นที่กว้างขวาง มีความสะอาด ปลอดภัย บรรเทาความร้อน มีต้นไม้จำนวนมาก มีเครื่องเล่น มีสนามให้เด็กวิ่งเล่นออกกำลังกาย และเหมาะที่จะใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 21 ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและ
เยาวชน คือ ด้านการอบรมเทคนิคการสอน การแนะแนวและจิตวิทยา และการ
ประเมินผลแบบใหม่ ดังนี้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
การอบรมเทคนิคการสอน		
1. ควรจัดอบรมเทคนิคการสอนสม่ำเสมอในแต่ละเรื่องไม่ควร นานเกินไป โดยการจัดในรูปแบบของการปฏิบัติและมีการสาธิต ด้วย เพื่อให้เกิดรูปธรรมมากกว่าการฟังแต่ทฤษฎี เพื่อครู จะได้เข้าใจและสามารถนำไปใช้พัฒนาด้านการเรียนการ สอนและจัดกิจกรรมอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	15	75
2. ต้องการให้วิทยากรในแต่ละสาขาวิชาของโครงการ มาตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และ แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์ที่วางไว้ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และแจ้ง ผลหรือรายละเอียดความก้าวหน้าของแต่ละหมวดวิชาให้ครู ที่อยู่ในโครงการทราบเป็นระยะ ๆ อย่างเช่น หมวดวิชา คณิตศาสตร์	3	15
3. ควรมีการอบรมการผลิตสื่อการสอนและวิธีการใช้สื่อการสอน ที่สามารถใช้สอนในกลุ่มย่อยและใช้สอนรายบุคคลได้ ตรง ตามเนื้อหาวิชา	2	10
รวม	20	100.00

ตาราง 21 (ต่อ)

ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
การแนะแนวและจิตวิทยา 1. ควรมีการอบรมครูสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คำแนะนำ จัดกลุ่มอภิปรายและวิธีการแก้ไขปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้น จริง แล้วนำไปใช้แก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน 2. ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองนักเรียนในการแนะแนวและ จิตวิทยา ให้มีการเข้าใจเกี่ยวกับเด็กและการดำเนินงาน ของโครงการฯ เพื่อให้มีโอกาสดพบปะแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นซึ่งกันและกัน	6 4	60 40
รวม	10	100.00
การประเมินผลแบบใหม่ 1. ควรให้ความรู้และให้การแนะนำสม่ำเสมอ เพราะการ ประเมินผลแบบใหม่มีความยุ่งยากซับซ้อนมาก และครูขาด ประสบการณ์ 2. ควรมีการประเมินผลที่เป็นไปตามความจริง และเป็น รูปธรรมมากที่สุด ครูต้องมีความละเอียดทุกขั้นตอนในการ เก็บผลงานต่าง ๆ ของนักเรียนใส่แฟ้ม ซึ่งต้องใช้เวลา มาก แต่มีประโยชน์ต่อนักเรียนในการพัฒนา รู้จักปรับปรุง ผลงานและได้ผลงานที่ดีที่สุด	8 6	53.33 40

ตาราง 21 (ต่อ)

ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ นาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
3. การประเมินผลจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความ สามารถในการใช้เทคนิคการสอนที่ดีของครูด้วย	1	6.67
รวม	15	100.00

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

การอบรมเทคนิคการสอน ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ควรจัดอบรมเทคนิคการสอนสม่ำเสมอในแต่ละเรื่องไม่ควรนานเกินไป โดยการจัดในรูปของการปฏิบัติและมีการสาธิตด้วย เพื่อให้เกิดรูปธรรมมากกว่าการฟังแต่ทฤษฎี เพื่อครูจะได้เข้าใจและสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75

การแนะแนวและจิตวิทยา ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ควรมีการอบรมครูสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คำแนะนำจัดกลุ่มอภิปรายและวิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เกิดขึ้นจริง แล้วนำไปใช้แก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 60

การประเมินผลแบบใหม่ ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ควรให้ความรู้และให้การแนะนำสม่ำเสมอ เพราะการประเมินผลแบบใหม่มีความยุ่งยากซับซ้อนมาก และครูขาดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตาราง 22 ค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ ด้านอาชีพครู และด้านการดำเนินงานของโครงการฯ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
ด้านอาชีพครู		
1. ควรให้ความสำคัญแก่อาชีพครู เพราะครูเป็นอาชีพที่สร้างคน ด้วยการให้การศึกษาพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ ในการช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า	11	50
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีการศึกษาค้นคว้าพัฒนาตนเองเสมอ มีความซื่อสัตย์และประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ มีความเมตตากรุณา ซื่อสัตย์ อดทน และเข้าใจเด็ก	7	31.82
3. จัดการอบรมครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติในการใช้เทคนิคการสอน แนะนำและจิตวิทยาการประเมินผลแบบใหม่ เพื่อเพิ่มพูนทักษะการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของตนตามเป้าหมายของโครงการฯ	4	18.18
รวม	22	100.00

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการดำเนินงานของโครงการ		
1. เป็นโครงการที่ควรได้รับการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้เพียงพอ และมีการดำเนินงานที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างใกล้ชิดอย่างต่อเนื่องต่อไป	5	41.67
2. เป็นโครงการฯ ที่ส่งเสริมอัจฉริยภาพของ เด็กแต่ละด้าน เข้าใจปัญหาของเด็กและได้รับความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถหลายด้าน	4	33.33
3. ศูนย์ประสานงาน ควรมีเจ้าหน้าที่หรือนักวิชาการประจำในแต่ละโรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการฯ เพื่อให้คำแนะนำและประสานงานอย่างใกล้ชิดกับครูที่อยู่ในโครงการฯ	3	25
รวม	12	100.00

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะเจตคติต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านอาชีพครู ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ ควรให้ความสำคัญแก่อาชีพครู เพราะครูเป็นอาชีพที่สร้างคนด้วยการให้การศึกษาพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ ในการช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 50

ด้านการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ข้อเสนอแนะจากลำดับข้อที่มีผู้ให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ เป็นโครงการที่สมควรได้รับการจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพอ และมีการดำเนินงานที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการเฝ้าติดตามและประเมินผลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับงานวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของครู ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูและผู้บริหารโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย ครูและผู้บริหารของโรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตบางนา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ แล้วนำไปใช้กับแหล่งข้อมูล แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธี KR - 20 ของคูเดอร์ -

ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 ส่วนแบบสลับถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า หาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 เนื้อหาแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ซึ่งประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ตามสภาพความเป็นจริง ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เจตคติของครูที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนและสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานของโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แบบสอบถามมีลักษณะเป็น "แบบทดสอบ" "ตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า" และข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้อำนวยการโรงเรียนปิ่นเกล้าพิสุทธิวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตบางนา
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้อำนวยการโรงเรียนปิ่นเกล้าพิสุทธิวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตบางนา เพื่อให้ผู้บริหาร และครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่เข้าอบรมตามหลักสูตรของโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยขอรับคืนภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบ
สอบถามทั้งหมดที่ส่งไปจำนวน 42 ฉบับ ในจำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนมา ปรากฏว่ามีฉบับที่
ตอบคำถามไม่สมบูรณ์ 1 ฉบับ ฉะนั้นเหลือแบบสอบถามที่นำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลจำนวน
41 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.62

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานการณ์ของกลุ่มประชากร สภาพการดำเนินงานตามความเป็นจริง
ของโรงเรียน และข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ
นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยการคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนใน
โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในแต่ละด้านและส่วนรวม โดย
การคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง ความว่า ต่ำมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง ความว่า ต่ำ

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง ความว่า ปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายถึง ความว่า สูง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายถึง ความว่า สูงมาก

3. วิเคราะห์เจตคติของครูที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนในแต่ละข้อ แต่ละด้าน และส่วนรวม โดยการคำนวณ
ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง ความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
หรือมีเจตคติต่ำมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง ความว่า ไม่เห็นด้วย หรือ
มีเจตคติต่ำ

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง ความว่า ไม่แน่ใจ หรือ
มีเจตคติด้านกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายความว่า เห็นด้วย หรือ มีเจตคติที่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ มีเจตคติที่ดีมาก

สรุปผลการศึกษา

1. สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับงานวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1.1 ด้านวิชาการ พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนในโครงการได้ปฏิบัติมาก คือ การใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.55 ส่วนกิจกรรมที่ทางโรงเรียนยังทำน้อย คือ การเรียนแบบกลุ่มเล็ก ๆ และการเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการจัดห้องสมุด มีการจัดโต๊ะ ม้านั่ง เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้ในห้องสมุด คิดเป็นร้อยละ 63.41 และมีแสงสว่างภายในห้องสมุด มีแสงสว่างพอเหมาะ คิดเป็นร้อยละ 100 สำหรับการใช้สื่อการสอน ส่วนมากใช้สื่อที่เป็นสิ่งของ หรือของจริงที่หาได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 33.91 และส่วนใหญ่ครูได้จัดทำสื่อการสอนใช้กันเอง นอกจากนี้ สิ่งแวดล้อมนอกห้องเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมาก คิดเป็นร้อยละ 65.85 และครูมีส่วนช่วยในการสร้างสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.68 สำหรับโรงเรียนที่มีศูนย์วิทยากรแล้ว คิดเป็นร้อยละ 82.93 และเด็กได้เข้าศูนย์วิทยากรตามกลุ่มสนใจเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 35.29

1.2 ด้านบุคลากร ประกอบด้วยกลุ่มประชากรทั้งหมด 41 คน เป็นเพศชาย 4 คน เพศหญิง 37 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูและผู้บริหารการศึกษา ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 30 - 39 ปี ด้านคุณวุฒิมีผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 30 คน และมีประสบการณ์ในการเป็นครูมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีจำนวน 23 คน และได้รับการศึกษาดูงานหรืออบรมส่วนมากในด้านการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 82.35 สำหรับ

เรื่องการคิดคำนวณอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน พบว่าโรงเรียนปานะพัฒนศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะต้องมีครู 15 คน แต่ปรากฏว่ามีเพียง 13 คน จัดว่ามีครูต่ำกว่าเกณฑ์ 2 คน ส่วนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีครู 8 คน จัดว่าพอได้เกณฑ์ และโรงเรียนสาธิตบางนา มีครู 5 คน ตามเกณฑ์จะมีครูได้ 3 คน จัดว่ามีครูเกินเกณฑ์ 2 คน

1.3 ด้านอาคารสถานที่ พบว่าส่วนใหญ่ มีอาคารเรียนเพียงพอกับจำนวน

นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.85 ด้านแสงสว่างภายในอาคารเรียน มีความพอเหมาะ มีการถ่ายเทอากาศภายในอาคารเรียนเหมาะสมกับอาคารเรียน และแสงสว่างในห้องเรียน มีความพอเหมาะกับการเรียน และมีอากาศถ่ายเทได้ดี ด้านจำนวนนักเรียนนั้นพบว่า มีจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป สำหรับอาคารประกอบ ที่มีทั้ง 3 โรงเรียน คือ โรงอาหาร ห้องส้วม ส่วนอาคารเอนกประสงค์ และห้องประชุม มี 2 โรงเรียน สำหรับโรงฝึกงาน มี 1 โรงเรียน และเรือนเพาะชำไม่มีทั้ง 3 โรงเรียน ดังนั้น จะเห็นว่า โรงฝึกงานและเรือนเพาะชำจัดว่าขาดแคลนทั้ง 3 โรงเรียน สำหรับการใช้น้ำที่บริเวณโรงเรียนที่สำคัญจัดเป็นอันดับแรก คือ ใช้เรียนพลศึกษา และเป็นที่สำหรับให้นักเรียนวิ่งเล่นและออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 31.93 ตามลำดับ

2. ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ ของการดำเนินงานโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ครูและผู้บริหารมีความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้แก่ ภาษา คิดเป็นร้อยละ 88.29 ความรู้เกี่ยวกับเด็ก คิดเป็นร้อยละ 82.93 การแนะแนวและจิตวิทยา คิดเป็นร้อยละ 81.95 รองลงมาวิชาศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 79.02 คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 65.85 วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 62.44 จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี การวัดและประเมินผลแบบใหม่ คิดเป็นร้อยละ 58.54 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ตามลำดับ

3. เจตคติของครูต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา

อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($\bar{X} = 3.82, S.D. = 0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นหลายด้านของเจตคติต่ออาชีพครู ครูและผู้บริหารมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูและผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นทำหน้าที่ของครูให้ดียิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.59$) และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายชื่อของเจตคติต่อการดำเนินงาน พบว่า ครูและผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่าครูและผู้บริหารควรมีโอกาสศึกษาและดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในเรื่องการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.57$) ตามลำดับ

4. ข้อเสนอแนะที่ครูและผู้บริหารตอบแบบสอบถามปลายเปิด เห็นว่า โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำแนกเป็นรายด้าน คือ

4.1 สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา

อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ในด้านวิชาการครูและผู้บริหาร ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียน ให้มีความสะอาดมีต้นไม้จำนวนมาก ให้ความร่มรื่นน่าอยู่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง เมื่อสิ่งแวดล้อมดีการเรียนย่อมได้ผลดีตามมาด้วย ส่วนด้านบุคลากร ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานหลายปี ก็ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ สามารถทำให้เด็กรู้จักคิดเป็น ทำเป็น และรู้จักวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องได้ และในด้านอาคารสถานที่นั้นเห็นว่า ควรจัดบริเวณโรงเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพื้นที่กว้างขวาง มีความสะอาดปลอดภัย บรรยากาศร่มรื่นมีต้นไม้จำนวนมาก มีเครื่องเล่น มีสนามให้เด็กวิ่งเล่นออกกำลังกาย และเหมาะที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้

4.2 ความเข้าใจของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีความเห็นว่า ควรมีการจัดอบรมเทคนิคการสอนอย่างสม่ำเสมอ ในแต่ละเรื่องไม่ควรนานเกินไป โดยการจัดรูปของการปฏิบัติและมีการสาธิตด้วย เพื่อให้เกิดรูปธรรมมากกว่าเนื้อหาทางทฤษฎี เพื่อให้ครูเข้าใจ และสามารถนำไปใช้พัฒนาในด้านการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และควรให้ความรู้และให้คำแนะนำสม่ำเสมอในเรื่องการประเมินผลแบบใหม่ เพราะมีความยุ่งยากซับซ้อนมาก ประกอบกับครูยังขาดประสบการณ์

4.3 เจตคติของครูและผู้บริหารต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ที่มีมากที่สุด คือ ควรให้ความสำคัญต่ออาชีพครู เพราะครูเป็นอาชีพที่สร้างคน ด้วยการให้การศึกษาคู่มือเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ ในการช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า และในด้านการ

ดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน คือ เป็นโครงการที่ดีควรได้รับการจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพอ และมีการดำเนินงานที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องต่อไป

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน สามารถนำมาอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

1.1 ด้านวิชาการ พบว่า ครูและผู้บริหารสนใจนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ไปใช้ในโรงเรียนเป็นส่วนมาก ส่วนการจัดห้องสมุด พบว่า มีความเหมาะสม สำหรับการใช้สื่อการสอน ครูสามารถผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง ในเรื่องอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อนักเรียนจัดว่าสำคัญมาก และมีสองโรงเรียนที่มีศูนย์วิทยากรแล้ว ส่วนอีกหนึ่งโรงเรียนเป็นโรงเรียนที่ตั้งใหม่และอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดศูนย์วิทยากรของโรงเรียน

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าสภาพความเป็นจริงของโรงเรียนในการดำเนินงานด้านวิชาการ จะเห็นได้ว่ามีความพร้อมด้านต่าง ๆ ในระดับสูงมาก เช่น การใช้เทคนิคการสอน การผลิตสื่อขึ้นใช้เองเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้เป็นรูปธรรมมากขึ้น และมีหนังสือเป็นจำนวนมากที่เหมาะสมทุกระดับชั้นและทันสมัยทันเหตุการณ์ที่จัดไว้ในห้องสมุดของโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้ไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้อย่างกว้างขวาง ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนที่ดี เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการดำเนินงานวิชาการมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผลการศึกษามีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2536:4) นอกจากนี้ ยังมีส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน ที่ให้การพัฒนาบุคคลครบทุกด้าน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ได้พัฒนาตนเองให้บรรลุถึงขีดสุดของศักยภาพแห่งตน ด้านการจัดห้องสมุดมีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งความรู้ของวิชาการที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ เป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดกว้างขวางและมีประโยชน์ต่อการจัดระบบการสอนด้วย (คุชฌี บริพัตร ณ อุษงฯ) ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้น

การเรียนรู้ให้กับนักเรียนในโรงเรียน เช่น จัดศูนย์วิทยากร โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2538:10) จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญเป็นพิเศษ เพราะเป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานหรือคุณภาพทางการศึกษา

1.2 ด้านบุคลากร พบว่า ครูและผู้บริหารส่วนมากมีอายุ 39 ปีลงมา มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก และเป็นผู้มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นยังเป็นผู้ได้รับการศึกษาดูงานหรืออบรมในด้านการเรียนการสอนเป็นส่วนมาก

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าบุคลากรดังกล่าว เป็นผู้มีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับสูงมาก และเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดผู้หนึ่ง ในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบทางการศึกษาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน อาจกล่าวได้ว่า บุคลากรเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญยิ่งเพื่อให้ได้บุคลากรที่ดีมีคุณวุฒิและมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความสนใจ พึงพอใจ ถ้าบุคลากรที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยิ่ง (สมพงษ์ เกษมนลิน.2521:2) นอกจากนี้ จำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนจะต้องมีจำนวนที่สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานอัตราากำลังครูในสถานศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ : 2539.1-3) คือ จำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษา 40 คน ต่อ 1 ห้องเรียน และจำนวนครูระดับประถมศึกษา 1 คน ต่อ นักเรียน 25 คน โดยใช้สูตรการคำนวณอัตราข้าราชการครูระดับประถมศึกษา ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนห้องเรียน} \times (\text{จำนวน นร. : ห้องเรียน}) + \text{จำนวน นร. ในระดับชั้นทั้งหมด}}{\text{อัตราส่วนครู : นักเรียน}} = \text{จำนวนครู}$$

อัตราส่วนครู : นักเรียน

23

$$\text{ครู} = \frac{\text{จำนวนห้องเรียน} \times (\text{จำนวน นร. : ห้องเรียน}) + \text{จำนวน นร. ในระดับชั้นทั้งหมด}}{23}$$

2

สำหรับการคิดคำนวณอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน พบว่าโรงเรียนปานะพัฒนวิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีครูต่ำกว่าเกณฑ์ 2 คน ส่วนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มีครูพอดีเกณฑ์ และโรงเรียนสาธิตบางนา มีครูเกินเกณฑ์ 2 คน

1.3 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีอาคาร ห้องเรียน เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สภาพแสงสว่างและการถ่ายเทอากาศภายในอาคารและห้องเรียนจัดว่าพอเหมาะส่วนอาคารประกอบ มีสภาพไม่เพียงพอ สำหรับห้องพิเศษ ที่มีความจำเป็นและสำคัญมากที่สุด คือ ห้องพยาบาล และลักษณะการใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียนและพื้นที่รอบตัวอาคารเรียนส่วนใหญ่ใช้เป็นสนามเด็กเล่น และจัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

ทั้งนี้ ด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนมีความพร้อมด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับที่ดี เช่น อาคารเรียนและห้องเรียนมีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ด้านการถ่ายเทอากาศและแสงสว่างในอาคารเรียน และห้องเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก อาจเป็นเพราะการก่อสร้างได้มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดไว้ จากการวิจัยพบว่าห้องเรียนกับจำนวนนักเรียนมีเพียงพอ แต่มีนักเรียนในห้องเรียนมากเกินไป ทั้งนี้ โรงเรียนอาจนำห้องเรียนไปใช้ในกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจึงดำเนินการโดยการจัดนักเรียนมารวมกันเป็นห้องเดียว แต่มีครู 2 คน นักการศึกษามีความเห็นว่า ครูประจำชั้น 1 คน ควรคุมนักเรียนจำนวนน้อย ๆ ต่อ 1 ห้องเรียน จะมีประสิทธิภาพมากกว่า มีครูประจำชั้น 2 คน ต่อนักเรียนจำนวนมาก ต่อ 1 ห้องเรียน ครูจะได้รับความรู้สึกรับผิดชอบมากกว่าและจริงจัง อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริง อาจเป็นไปได้ว่าครูประจำชั้นคนที่ 2 หรือครูผู้ช่วยนั้น อาจเป็นครูลูกจ้างชั่วคราว ที่ยังไม่ได้บรรจุแต่งตั้ง ซึ่งอาจไม่ทำงานต่อเนื่องทางโรงเรียนจึงใช้วิธีแก้ปัญหา ดังกล่าว และจากการไปสำรวจสภาพพื้นที่ของโรงเรียนทั้งสามโรงเรียน อาจกล่าวได้ว่า มีสภาพพื้นที่กว้างขวาง ดังนั้น ลักษณะการใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียนและพื้นที่รอบตัวอาคารเรียน ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เป็นสนามเด็กเล่น และการจัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียน เห็นว่า งานอาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนจะบรรลุผลอย่างสมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ดีถูกหลักวิชา ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน (กิตติมา ปรีดีติลล. 2533:197) ซึ่งงานอาคารสถานที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ อาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียน (ทีระ ภักดี. 2530:213) ซึ่งมีความสำคัญต่อ บุคลากรและนักเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทุกอย่างภายในโรงเรียน ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมและพัฒนาความ

สามารถของเด็ก

สำหรับอาคารประกอบมีสภาพไม่เพียงพอเกือบทุกรายการ ทั้งนี้ อาจจะเป็นไปได้ว่า

- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนในเครือของรัฐ ซึ่งรัฐบาลไม่มีนโยบายและงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุน ทำให้มีอาคารประกอบน้อย

- โรงเรียนปทุมวันพิทยาสรรพ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เน้นการเรียนการสอน จึงเห็นว่าอาคารเรียนมีความสำคัญกว่าอาคารประกอบ

- โรงเรียนสาธิตบางนา เป็นโรงเรียนที่ดังก้องใหม่ กำลังขยายโรงเรียน ยังไม่มีอาคารประกอบ

2. ครูและผู้บริหาร มีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาโดยรวมเกี่ยวกับความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเด็ก การแนะแนวและจิตวิทยา และการประเมินผลแบบใหม่ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูและผู้บริหารมีความเข้าใจในด้านภาษา ความรู้เกี่ยวกับเด็ก การแนะแนวและจิตวิทยา อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด รองลงมา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปะ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และการประเมินแบบใหม่ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์สูงมาก โดยเฉพาะด้านภาษาอยู่ในระดับสูงที่สุด ทั้งนี้เพราะนอกจากจะมีการจัดอบรมและการนิเทศบ่อยครั้งแล้ว ยังมีพื้นฐานทางด้านภาษาดี และเมื่อพิจารณาจากด้านความรู้ทางวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ครูและผู้บริหารจบเอกภาษาไทยเป็นส่วนมากอีกด้วย จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารได้อธิบายถึงด้านภาษาว่า เป็นความรู้พื้นฐานที่มีอยู่แล้วทุกคน ส่วนวุฒิทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ พบว่ามีผู้จบวิชาเอกคณิตศาสตร์เพียงหนึ่งคน ทำให้ครูและผู้บริหารมีความเข้าใจด้านคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มากพอใช้ สำหรับด้านการประเมินผลแบบใหม่ ครูและผู้บริหารมีความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อาจเป็นผลมาจากความรู้พื้นฐาน และวุฒิทางการศึกษาของครูและผู้บริหาร ซึ่งไม่มีผู้จบการศึกษาทางด้านการวัดและ

ประเมินผล จึงทำให้มีความเข้าใจในการประเมินผลแบบใหม่ได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้น ครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ รวมทั้งการแนะแนวและจิตวิทยา และการประเมินผล เพื่อให้ครูและผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจและมีส่วนช่วยเหลือ กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ และพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของตน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2537:29)

3. ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีเจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ที่มีเจตคติที่ดีมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ มีเจตคติต่ออาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีเจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ทั้งนี้ อาจมาจากนโยบายในการดำเนินงานของโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก และเยาวชน เป็นที่เข้าใจของครูและผู้บริหาร จึงมีความเห็นด้วยต่อการดำเนินงานของโครงการนี้ จึงมีเจตคติที่ดีมากต่อการดำเนินงานของโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและ เยาวชน ดังนั้น เจตคติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานทั้งหลายประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ อาจกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดที่ดี ย่อมทำให้ครูและผู้บริหาร มีความพึงพอใจ และประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ตรงกันข้ามถ้าผู้ที่มีความรู้แต่ขาด เจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานย่อมจะเป็นครูที่ดีไม่ได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านครูขาดคุณภาพ ทำให้มีผลกระทบต่อการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนปกติหรือโรงเรียนในโครงการพิเศษ ต่าง ๆ (ทศพร ขวัญสุวรรณ.2526:8) ดังนั้น เชื่อว่าเจตคติของครูมีอิทธิพลต่อผลผลิตและ ประสิทธิภาพของโรงเรียน (สมบุรณ์ จอมเทศ.2526:56) ฉะนั้น โรงเรียนในโครงการ นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เป็นโครงการจัดการศึกษาแนวใหม่ เจตคติ ของครูและผู้บริหารจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และมีอิทธิพลที่จะทำให้การดำเนินงานของ โรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน สัมฤทธิ์ผลตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

4. ข้อเสนอแนะสภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เช่น ควรจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียน ให้เป็นธรรมชาติ มากที่สุด เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และให้นักเรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์จริง ด้านบุคลากร

เช่น ครูควรมีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนใหม่ ๆ อยู่เสมอ ข้อเสนอแนะนี้จะเห็นได้ว่าครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่ง ในการจัดการศึกษาคนหนึ่ง ในปัจจุบันโลกมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ครูจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้และพัฒนาตนเองให้ก้าวทันโลก เพื่อจะได้นำความรู้ที่ดีและทันสมัยมาสอนนักเรียน ด้านอาคารสถานที่ เช่น ควรจัดบริเวณโรงเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีพื้นที่กว้างสะอาดปลอดภัย มีต้นไม้ร่มรื่น มีเครื่องเล่น มีสนาม และเหมาะที่จะใช้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ จากข้อเสนอแนะนี้ จะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

5. ข้อเสนอแนะความเข้าใจของครูและผู้บริหาร เช่น ควรมีการจัดอบรมเทคนิคการสอนสม่ำเสมอ ควรสถิติให้ครูบ้างไม่ควรมีแต่ทฤษฎี จากข้อเสนอแนะนี้ แสดงว่าครูได้รับการอบรมแล้วนำไปใช้ปรากฏว่าเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และไม่ได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง ครูและผู้บริหารมีความต้องการให้มาอบรมชี้แนะในทางปฏิบัติ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมอื่น ๆ ให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. เจตคติของครูและผู้บริหาร เช่น เห็นด้วยว่าเป็นโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนเป็นโครงการที่ดี ควรได้รับการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้เพียงพอและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องต่อไป จากข้อเสนอแนะนี้ จะเห็นได้ว่าการจัดสรรงบประมาณ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากในการดำเนินงาน ที่จะทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งรัฐบาลควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อการขยายผลต่อไปในโรงเรียนของรัฐ และควรมีหน่วยประสานงานที่เป็นศูนย์กลางระหว่างภาครัฐและเอกชน เป็นการสนับสนุนทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการร่วมมือและประสานงานกันอย่างต่อเนื่องระหว่างศูนย์ประสานงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อดำเนินการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ขาดตอนและสูญเสียเป้าหมายทางการศึกษา
2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ควรสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินการจัดอบรมสัมมนาให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนอย่างถูกต้อง แล้วนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้สนองการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ควรจัดทำคู่มือสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียน และควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน และครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษาอื่น ๆ ให้กว้างขวางมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมตัวแปรทางด้านการจัดสภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการหาข้อมูลให้กว้างขวางและครอบคลุมยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชนในโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดอื่นๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและนโยบายการดำเนินงานต่อไป

מדורגות

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดีฉลภ. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: 2533.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการคำนวณเกณฑ์มาตรฐานอัตรา
ข้าราชการครูในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : 2538.
- _____. คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : 2536.
- _____. แผนการศึกษาแห่งชาติ. พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ. 2535.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535.
- จำ ชัยศรี. การศึกษาทักษะของครูและผู้ปกครองนักเรียนในโครงการนำร่อง ที่มีต่อการ
ขยายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ในเขตการศึกษา 4. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ชาวล แพ้วัดกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารบุคคลในภาครัฐกิจ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการ-
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- คุณวี บริพัตร ฅ อุษงษา, หม่อม. "ข้อคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน,"
ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาความสามารถพิเศษ
ทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ของเด็กและเยาวชน. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ : 2537.
- _____. เด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปณธยา, 2531.
- ทศพร ขวัญสุวรรณ. เจตคติต่ออาชีพครูของผู้บริหารโรงเรียนและครู. สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2526. อัดสำเนา.

- ทองจันทร์ กันธิยะ. การศึกษาความเข้าใจในการปฏิบัติงานการศึกษานอกโรงเรียนของครู
อาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ธีระ ภักดี. การบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กำแพงเพชร.ม.ป.ท., 2530.
- นิพนธ์ ศศิธร. การระเบียบองค์การ ปัจจุบันและอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 2, โครงการตำรา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. การบริหารการศึกษา. ภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- นฤมล กังวาลไกล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน
และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ-
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- บงกชพันธ์ ทองงามและวิรัตน์ คัมคำ. "ศิลปะสร้างสรรค์," นิตยสารลูก. 3(31):95;
มิถุนายน-กรกฎาคม 2538.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรูปแบบใหม่: การคิดและ
วิธีการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: 2538.
- บุษย์ศิริ ญาณสุคนธ์ และคณะ. โรงเรียนปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2537.
ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, โรงเรียน. ประวัติย่อโรงเรียน
ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ม.ป.ป.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : พระพัฒนา, 2526.
- ผดุง อาริยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ:สำนักงานพิมพ์
บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2533.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
_____. การศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: อักษรพิมพ์, 2532.

- ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2526.
- _____. การบริหารงานบุคคล. วัฒนาพานิช, 2519.
- ยุทธนา สมิตะสิริ. โครงการวิทยาศาสตร์. นครราชสีมา:มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2538.
- ล้วน สารยศ และอังคณา สารยศ. หลักการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัย-ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน : เล่ม 1 หน่วยที่ 1-5.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- วิวัฒน์ชัย อุษิณสง. ทัศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตรของนิสิต ปริญญาโทสาขาวิชาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2518- 2519 ถึง 2520-2521. วิทยานิพนธ์ วท.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.
- วิศิษฐ์ มั่นชูพงศ์. ความเข้าใจและการบริหารงานด้านประชากรศึกษาของผู้บริหารการศึกษา นอกโรงเรียนในส่วนภูมิภาค สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม:มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ กุศลเจริญศักดิ์. การแนะแนวและจิตวิทยาจะช่วยพัฒนานักเรียนได้อย่างไร. มหา- วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ: 2538.
- _____. "การแนะแนวและจิตวิทยา," นิตยสารลูก, 3(27):94; กุมภาพันธ์ 2538.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน มีนาคม 2538 - กุมภาพันธ์ 2541. 2538.
- ศรีธา นิยมธรรม. "ทฤษฎีหลักการในการพัฒนาความเก่งของลูก", ในการพัฒนาและส่งเสริม ความเก่งของลูกรัก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2530.
- _____. "ความต้องการของเด็กปัญญาเลิศ", จุลสารมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. ฉบับที่ 2 ปีที่ 1 กันยายน - ธันวาคม 2529. กรุงเทพฯ: ปาณยา, 2529.
- ศักดิ์ดา บุญโต. "สาขาคณิตศาสตร์," นิตยสารลูก. 3(27); กุมภาพันธ์ 2538.
- ศักดิ์สิทธิ์ ชันติสาสุวรรณ. ตัวบ่งชี้ความแตกต่างในการปฏิบัติงานของครู ตามแนวทางใช้

หลักสูตรประถมศึกษา 2521. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะที่ 7

พ.ศ. 2535 - 2539. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ, 2535.

สาธิตบางนา, โรงเรียน. "ประวัติโรงเรียนสาธิตบางนา," เอกสารแนะนำโรงเรียน,

สมุทรปราการ : ม.ป.ป.

สุณีย์ ชัยดากร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2525.

สมบัติ ชิตพงศ์. การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบัน

ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

. เทคนิคการวัด และการประเมินผลการเรียนการสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ :

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

สมณฑา พรหมบุญและคณะ. การส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

สมปราชญ์ จอมเทศ. การบริหารและการจัดการ. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2526

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. ไทยวัฒนาพานิชย์, 2521.

สุนทร โคตรบรรเทา. ครูสอนเด็กเก่ง. กรุงเทพฯ : ปาณนา, 2530.

อารี รังสินนท์. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

อารี สันทรวี. "นวัตกรรมทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ" กรุงเทพฯ: 2538.

อุบล ภัสระ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูมัธยมศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

อุดม บำรุงศรี. การวิเคราะห์การตอบสนองของเด็กก่อนวัยเรียนต่อคำถามหลายระดับ.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

อุษณีย์ โพธิ์สุข และอุษณีย์ บริพัตร ณ อุบลราชธานี. "การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ,"

ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาความพิเศษทาง

วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ของเด็กและเยาวชน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : 2535.

_____. "การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ," 20 ปี การศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : 2537

_____. "การจัดการศึกษาอย่างไรให้เด็กเก่ง," ในเอกสารประกอบการอบรมเชิง
ปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ
เด็กและเยาวชน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ:2537

_____. วิธีสอนเด็กปัญญาเลิศ. เอกสารประกอบการสอนภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : 2537.

_____. สร้างลูกให้เป็นอัจฉริยะ. สำนักพิมพ์ผู้จัดการ, กรุงเทพฯ : 2537.

Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology. Massachusetts :
 Clark University Press, 1969.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : Mc Graw-Hill,
 1963.

Hilgard, Ernest Ropi - quet. Introduction to Psychology. 4 th ed.
 New York : Harcourt Brace and World inc., 1967.

McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change," in
The Handbook of Social Psychology. Vol.3.2 nd ed.p.155-156
 ed. by Gardner Lindzey, Massachusetts, Addison - Wesley,
 1969.

Thurstone, L.L. Attitude Theory Measurement. New York: John Wiley
 and Sons, Inc, 1967.

ကဏ္ဍ

ภาคผนวก ก

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มศว.ประสานมิตร..โทร.268.....
ที่.....ทม 1007/0399..... วันที่..16..มกราคม...2539.....
เรื่อง...ขอความอนุเคราะห์.....

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว.ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาว โสภา โกมลนาค เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
เด็กและเยาวชน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร. อหะมี	โพธิ์สัณ	ประธาน
ดร. ชัยศักดิ์	ชัยภักดิ์	กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ผู้บริหารโรงเรียน และคณาจารย์ผู้สอนระดับประถม
ศึกษาปีที่ 1 - 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2539 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(ผศ.ดร. พิสิทธิ์ สารวิจิตร)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/0400

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 มกราคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปานะพัฒนศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางโสภา โกมลนาค เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
เด็กและเยาวชน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.อภินันท์ โพธิ์สุ

ประธาน

ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลจิต

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้ผู้บริหารโรงเรียน และคณาจารย์ผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2539 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.นันทิยา สารวิจิตร)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0401

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 มกราคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตบางนา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาว โทมณาค เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
เด็กและเยาวชน

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.อชนัย โปธิสุข

ประธาน

ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลิต

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ผู้บริหารโรงเรียน และคณาจารย์ผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2539 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พิสิทธิ์ สารวิจิตร)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.2584119

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เข้าสาขานี้ที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

ผศ.ดร. อรุณชัย	โพธิ์สุข	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
ดร. ชัยศักดิ์	ชัยภักดิ์	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
รศ.ดร. สุมณฑา	พรหมบุญ	รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ มศว.ประสานมิตร
อาจารย์พนัสนิ	โพธิ์เสถียร	อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
อาจารย์ศิริรัตน์	ภูสกลเจริญศักดิ์	อาจารย์ ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มศว.ประสานมิตร

ภาคผนวก ค

**แบบสอบถามการศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน**

แบบสอบถาม

เรื่อง

ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 5 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - ตอนที่ 3 ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการ
นำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - ตอนที่ 4 เจตคติต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
 - ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนใน
โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน
2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อ
3. คำตอบทุกข้อถือว่าเป็นความลับ

นางโสภา โกมลนาค

นิสิตปริญญาโท เอกการศึกษาพิเศษ

(สาขาการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. คุณวุฒิ

() ต่ำกว่าปริญญาตรี.....

() ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า/สาขาวิชาเอก.....

() ปริญญาโทหรือเทียบเท่า/สาขาวิชาเอก.....

() ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า/สาขาวิชาเอก.....

4. ตำแหน่งปัจจุบัน

() ครู อาจารย์

() ผู้บริหารโรงเรียน

() ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน

5. ประสบการณ์ในการทำงานที่โรงเรียนนี้ทั้งหมด.....ปี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ด้านการปฏิบัติการสอน.....ปี

() ด้านการบริหารงานโรงเรียน.....ปี

() ด้านอื่น ๆ (ระบุ).....ปี

ตอนที่ 2

สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่อง

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

คำชี้แจง ขอความกรุณาให้ท่านโปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงและเติมข้อความ ในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

ด้านวิชาการ

1. โรงเรียนของท่าน ได้จัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ	☐ การสร้างสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
☐ การแนะแนวและจิตวิทยา	☐ การวัดผลและการประเมินผล
2. โรงเรียนของท่านแต่ละชั้นเรียนจัดการเรียนการสอนแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การเรียนเป็นห้องเรียน	☐ การเรียนแบบกลุ่มเล็ก ๆ
☐ การเรียนเป็นรายบุคคล	☐ หลาย ๆ อย่างผสมผสานกัน
3. ห้องสมุดมีโต๊ะ ม้านั่ง เพียงพอกับนักเรียนที่มาใช้ห้องสมุดหรือไม่

☐ ไม่เพียงพอ	☐ พอเหมาะ
☐ มีมากกว่านักเรียนที่มาใช้ห้องสมุด	
4. ในห้องสมุดมีแสงสว่างเพียงพอหรือไม่

☐ ไม่เพียงพอ	☐ พอเหมาะ
-------------------------------------	----------------------------------
5. ท่านใช้สื่อการสอนชนิดใดบ้าง ตามความเป็นจริง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ แผ่นภาพ	☐ สิ่งของ, วัสดุของจริงที่หาได้ง่าย
☐ หุ่นจำลอง	☐ อื่น ๆ (ระบุ)
6. ครูจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยวิธีใด

☐ ทำเองทั้งหมด	☐ ทำเองเกิน 50 เปอร์เซ็นต์
☐ ทำเองเล็กน้อย	☐ อื่น ๆ (ระบุ)

7. โรงเรียนของท่านมีหน่วยผลิตสื่อหรือไม่

() มี

() ไม่มี

8. ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมนอกห้องเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพียงใด

() มากที่สุด

() มาก

() ปานกลาง

() น้อย

() น้อยที่สุด

9. ท่านคิดว่าครูมีส่วนช่วยในการสร้างสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนได้อย่างไร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() จัดกิจกรรมในห้องเรียน

() จัดกิจกรรมนอกห้องเรียน

() จัดศูนย์วิชาการที่มีความรู้หลากหลาย

() จัดบริเวณโรงเรียนทุกมุมให้เป็นแหล่งความรู้ และแหล่งสนับสนุนความรู้

() อื่น ๆ (ระบุ).....

10. โรงเรียนของท่านมีศูนย์วิชาการหรือไม่ (ถ้าไม่มี ไม่ต้องตอบข้อ 11)

() มี

() ไม่มี

11. ศูนย์วิชาการของท่านได้ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() เด็กเรียนด้วยตนเอง

() เข้าเรียนได้ตามกลุ่มความสนใจ

() การเรียนแบบยืดหยุ่นและหลากหลาย

() ให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้โดยการใช้สื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนทุก

ด้านอาคารสถานที่

12. มีอาคารเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนหรือไม่
 - () พอเหมาะ
 - () ไม่พอเหมาะ เพราะ.....
13. ระดับของแสงสว่างภายในอาคารเรียน มีความพอเหมาะหรือไม่
 - () พอเหมาะ
 - () ไม่พอเหมาะ เพราะ.....
14. การถ่ายเทอากาศภายในอาคารเรียน มีความพอเหมาะหรือไม่
 - () พอเหมาะ
 - () ไม่พอเหมาะ เพราะ.....
15. นักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไปหรือไม่
 - () พอเหมาะ () มาก
 - () น้อย
16. ระดับแสงสว่างในห้องเรียน มีความพอเหมาะหรือไม่
 - () พอเหมาะ
 - () ไม่พอเหมาะ เพราะ.....
17. การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน มีความพอเหมาะหรือไม่
 - () พอเหมาะ
 - () ไม่พอเหมาะ เพราะ.....
18. โรงเรียนของท่านมีอาคารประกอบดังต่อไปนี้ มีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() อาคารอเนกประสงค์	() โรงฝึกงาน
() โรงอาหาร	() เรือนเพาะชำ
() ห้องส้วม	() ห้องประชุม

19. โรงเรียนของท่านมีห้องพิเศษดังต่อไปนี้ มีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ห้องแนะแนวหรือจัดมุมแนะแนว	☐ ห้องวิทยาศาสตร์
☐ ห้องพยาบาล	☐ ห้องศูนย์วิชาการ
☐ ห้องศิลปะ	☐ ห้องดนตรี
☐ อื่น ๆ.....	

20. โรงเรียนใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียน และพื้นที่รอบตัวอาคารทำกิจกรรมอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่ใช้ทำอะไรเลย	☐ ให้เด็กวิ่งเล่น
☐ เรียนพลศึกษา	☐ เรียนนอกห้องเรียน
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

ตอนที่ 3

ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเลือกข้อความที่ถูกต้องและทำเครื่องหมาย วงกลมล้อมรอบ

ตัวอักษร ก ข ค หรือ ง

ความรู้เกี่ยวกับเด็ก

1. เด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. มีสติปัญญาสูง
 - ข. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 - ค. มีความสามารถพิเศษแต่อาจเรียนไม่เก่ง
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ
2. ข้อความใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. เด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นผลจากการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน
 - ข. เด็กที่มีความสามารถพิเศษต้องมีความจำดี
 - ค. เด็กที่มีความสามารถพิเศษมีนิสัยบางอย่างเหมือนเด็กทั่วไป
 - ง. เด็กที่มีความสามารถพิเศษมีหลายประเภท
3. ครูในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ควรมีความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือไม่เพราะอะไร
 - ก. จำเป็นมากเพราะจะได้จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
 - ข. ไม่จำเป็นเพราะเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นเด็กกลุ่มน้อย
 - ค. ไม่จำเป็นเพราะครูมีหน้าที่ในการสอนตามปกติอยู่แล้ว
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ไม่มีข้อใดถูก
4. การส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษควรคำนึงถึงสิ่งใด
 - ก. ความแตกต่างทางด้านความสามารถของเด็ก
 - ข. ฐานะทางครอบครัว
 - ค. สุขภาพร่างกาย
 - ง. ความสามารถของครู
5. ข้อใดไม่ใช่การจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
 - ก. ทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - ข. การติดตามความสามารถและความสนใจ
 - ค. การจัดกิจกรรมพิเศษ
 - ง. การจัดให้เรียนเฉพาะกลุ่มในชั้นเดียวกันเท่านั้น

คณิตศาสตร์

6. การนำคณิตศาสตร์สัมพันธ์ไปใช้ในการเรียนการสอนมีผลอย่างไร
 - ก. สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนรักวิชาคณิตศาสตร์
 - ข. นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านทักษะการคำนวณ
 - ค. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ปัญหาได้
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ
7. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของคณิตศาสตร์สัมพันธ์
 - ก. เป็นการชี้แนวทางการเรียนการสอนด้านคณิตศาสตร์
 - ข. เป็นวิธีการสอนที่ทำให้เด็กได้สัมผัสรูปทรงต่าง ๆ ของเรขาคณิต
 - ค. เป็นตัวอย่างหนึ่งของแบบในการสอนคณิตศาสตร์ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ไม่มีข้อใดถูก
8. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ของคณิตศาสตร์สัมพันธ์
 - ก. เพื่อเสริมสร้างความรู้พื้นฐาน
 - ข. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ
 - ค. เพื่อเสริมสร้างความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ไม่มีข้อใดถูก
9. นักเรียนจะได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการทักษะการคำนวณ
 - ก. ฝึกความคิดอย่างมีระบบ
 - ข. สามารถเลือกวิธีที่ง่ายในการคำนวณ
 - ค. เจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ
10. ท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมคณิตศาสตร์อย่างไร
 - ก. มีความรู้สีกมองต่างมุมและมีความคิดกว้างขวางขึ้น
 - ข. มีรูปแบบและจิตวิทยาในการเรียนการสอนที่ดีขึ้น
 - ค. สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ

วิทยาศาสตร์

11. ข้อใดไม่ใช่ผลที่ได้จากการเรียนวิทยาศาสตร์
 - ก. นำวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
 - ข. เกิดความสนใจใฝ่รู้สภาพธรรมชาติ
 - ค. รู้จักโครงสร้างร่างกายมนุษย์
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ไม่มีข้อใดถูก
12. ท่านได้นำแนวคิดใดจากการอบรมวิทยาศาสตร์ไปใช้ได้อย่างไร
 - ก. สามารถนำความรู้ไปสอนเด็ก
 - ข. นำไปปรับปรุงการเรียนการสอน
 - ค. นำความรู้ไปสอนและปรับปรุงให้ดีขึ้น
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ไม่มีข้อใดถูก
13. ครูมีวิธีการอย่างไรที่ช่วยให้เด็กทำโครงงานวิทยาศาสตร์ได้
 - ก. ให้โอกาสและให้คำปรึกษา
 - ข. สนับสนุนเด็กให้รู้จักคิด และทดลอง
 - ค. ให้เด็กรู้จักคิดและศึกษาค้นคว้าวิจัยได้
 - ง. ให้โอกาส สนับสนุนให้รู้จักคิดและศึกษาค้นคว้าวิจัยได้
14. การที่ครูให้นักเรียนบันทึกการเปลี่ยนแปลงของพืช เป็นการฝึกทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ด้านใด

ก. การสังเกต	ข. การจัดกลุ่ม
ค. การคำนวณข้อมูลตัวเลข	ง. การสรุปผลการทดลอง
15. การปลูกฝังทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา ควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นประการสำคัญ
 - ก. ฝนความรู้ ความสามารถของนักเรียน
 - ข. ประสบการณ์เดิม
 - ค. ความถนัด ความสนใจและความต้องการของนักเรียน
 - ง. ความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียน

ภาษา

16. ภาษามีความสำคัญอย่างไร
 - ก. เป็นสื่อความคิดและความเข้าใจ
 - ข. เป็นความคิดและความรู้สึก
 - ค. เป็นสื่อความรู้สึกและความเข้าใจ
 - ง. เป็นสื่อความคิดความเข้าใจและความรู้สึก
17. ข้อความใดถูกต้องสมบูรณ์ที่สุดกล่าวถึงประโยชน์ของภาษา
 - ก. ทำให้เด็กรักการอ่าน
 - ข. ทำให้เด็กซาบซึ้งในวรรณคดีไทย
 - ค. ทำให้เด็กรักการเขียน วัฒนธรรมและวรรณคดี
 - ง. ทำให้เด็กรักภาษา วรรณคดี วัฒนธรรม และใฝ่ศึกษาหาความรู้
18. ข้อความใดกล่าวถึงลักษณะของครูภาษาได้ถูกต้อง
 - ก. เป็นผู้มีความรู้
 - ข. เป็นนักวิจัย
 - ง. เป็นผู้ใฝ่เรียนใฝ่ศึกษา
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ
19. ข้อใดไม่ใช่การฝึกภาษามาอย่างถูกต้อง
 - ก. กล้าเขียนโดยไม่กลัวผิด
 - ข. กล้าพูดโดยไม่กลัวผิด
 - ค. กล้าพูดกับคนคุ้นเคย
 - ง. มีความมั่นใจในการพูด
20. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของการสอนภาษาที่ดี
 - ก. ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน
 - ข. นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน
 - ค. ศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล
 - ง. คำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน

ศิลปะ

21. ข้อใดไม่ใช่เป้าหมายของวิชาศิลปะ
 - ก. ให้เข้าใจและซาบซึ้งในสุนทรียภาพทางด้านศิลปะ
 - ข. มีความเข้าใจศิลปะทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
 - ค. งานศิลปะช่วยให้มีทิวทัศน์
 - ง. เป็นงานสร้างสรรค์และจินตนาการ
22. คำกล่าวที่ว่าศิลปะสร้างสรรค์มนุษย์นั้นตรงกับข้อใด
 - ก. มีเสื้อผ้าที่รูปแบบแตกต่างและหลากสีสัน
 - ข. มีสิ่งของเครื่องใช้ที่คิดและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ
 - ค. มีรูปแบบที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย
 - ง. ถูกทุกข้อ
23. ข้อใดไม่ใช่กระบวนการเรียนการสอนวิชาศิลปะที่ถูกต้อง
 - ก. ครูนำแจกันดอกไม้มาตั้งแล้วให้นักเรียนวาดตาม
 - ข. ครูสอนตามความสนใจและความต้องการของเด็ก
 - ค. ครูให้วาดภาพได้ตามจินตนาการของเด็ก
 - ง. การระบายสีตามความรู้สึกรักใคร่และเหตุผลของเด็ก
24. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของครูศิลปะ
 - ก. กระตุ้นให้เด็กคิดเป็น
 - ข. ให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - ค. สอนให้นักเรียนสามารถวาดภาพได้ตามที่กำหนด
 - ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ
25. ข้อความใดกล่าวถึงศิลปะไม่ถูกต้อง
 - ก. ทำให้เกิดจินตนาการอย่างสร้างสรรค์
 - ข. ศิลปะสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง
 - ค. ศิลปะมีลักษณะพื้นฐานในด้านรูปทรงเหมือนวิชาคณิตศาสตร์เท่านั้น
 - ง. ศิลปะมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย

การแนะแนวและจิตวิทยา

26. การแนะแนวและจิตวิทยา ประกอบด้วยใครบ้าง

- ก. นักจิตวิทยา จิตแพทย์
- ข. นักแนะแนว นักการศึกษาพิเศษ
- ค. นักแนะแนว นักการศึกษาพิเศษ ครูและผู้ปกครอง
- ง. นักจิตวิทยา จิตแพทย์ นักแนะแนว นักการศึกษาพิเศษ ครู และผู้ปกครอง

27. ข้อใดคือบทบาทของครูประจำชั้นซึ่งทำหน้าที่แนะแนว

- ก. ครูควรรู้จักเด็กทุกคนในห้องเรียน
- ข. เมื่อเด็กมีปัญหาครูต้องช่วยเหลือ
- ค. จัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน
- ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ

28. ข้อใดกล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเก่งที่สมบูรณ์ที่สุด

- ก. เด็ก และครู
- ข. เด็ก ครู และผู้ปกครอง
- ค. เด็ก ครู ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ
- ง. เด็ก ครู ผู้ปกครอง และอุปกรณ์การเรียนการสอน

29. ข้อความใดไม่ใช่การแนะแนวและจิตวิทยา

- ก. ให้คำปรึกษาเฉพาะเด็กเท่านั้น
- ข. ช่วยเหลือเมื่อพบเด็กมีปัญหา
- ค. ให้คำปรึกษาแก่เด็ก ครู และผู้ปกครอง
- ง. จัดระบบแนะแนว

30. การจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กการแนะแนวและจิตวิทยา ช่วยให้ครูเข้าใจเด็ก
อย่างไร

- ก. เด็กในห้องเรียนทุกคนมีความแตกต่างกัน
- ข. เด็กทุกคนมีความสามารถและสามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตนเอง
- ค. การเตรียมความพร้อมมีความสำคัญในการพัฒนาตัวเด็ก
- ง. ข้อ ก ข และ ค ถูกทุกข้อ

การวัดและประเมินผล

31. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะสำคัญของการประเมินรูปแบบใหม่
 - ก. เก็บรวบรวมผลงาน
 - ข. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะ
 - ค. เน้นการประเมินผลย่อย
 - ง. เน้นการประเมินผลสรุปรวม
32. การเก็บรวบรวมผลงานของนักเรียนไว้ใน Portfolio ควรคำนึงถึงข้อใด เป็นประการสำคัญ
 - ก. นักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือก
 - ข. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการคัดเลือก
 - ค. คำนึงถึงความพอใจของนักเรียน
 - ง. ผ่านการพิจารณาจากครูประจำชั้น
33. บุคคลใดกล่าวถึงหน้าที่ของ Portfolio ได้ถูกต้องที่สุด
 - ก. วิรัตน์เสนอผลงานให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
 - ข. มาลีเสนอผลงานทุกชิ้นตามสภาพความเป็นจริง
 - ค. กำพลประเมินผลโดยเน้นวิธีการทำงานมากกว่าผลผลิตของงาน
 - ง. วัฒนาคัดเลือกผลงานของนักเรียนชิ้นที่ดีที่สุดไว้ประเมิน
34. ข้อใดกล่าวถึงการใช้ Portfolio ในการประเมินผลนักเรียนได้ถูกต้อง
 - ก. ใช้สอนให้นักเรียนให้รู้จักการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง
 - ข. นักเรียนสามารถนำไปอภิปรายกับเพื่อนในชั้นได้
 - ค. นักเรียนสามารถเลือกผลงานของตนได้
 - ง. ใช้สำหรับประเมินผลนักเรียนเท่านั้น
35. ข้อใดกล่าวถึง Portfolio ได้ถูกต้อง
 - ก. แฟ้มผลงานทุกด้านของเด็ก
 - ข. การติดตามพฤติกรรมของเด็ก
 - ค. ข้อสอบมาตรฐาน
 - ง. ข้อสอบที่ครูออกเอง

ตอนที่ 4

เจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

คำชี้แจง โปรดพิจารณา อ่านข้อความในแบบสอบถาม แต่ละข้อว่าตรงกับความรู้สึกและ
ความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด หากเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ทำเครื่องหมาย /
ในช่อง "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ถ้าหากเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูก ลงในช่อง
"เห็นด้วย" ตามลำดับ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เจตคติต่ออาชีพครู</u>					
*1. งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันต้องรับผิดชอบ สูง แต่ได้รับเงินเดือนน้อย.....					
2. ท่านมีความพอใจที่ทำหน้าที่ครู....					
*3. พร้อมทั้งจะลาออกจากครูถ้าได้งาน ที่มีเงินเดือนสูงกว่า					
*4. เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ คิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่บุคคล ทั่วไปให้ความสำคัญน้อย.....					
5. อาชีพครูจำเจทำให้น่าเบื่อหน่าย..					
6. ครูในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ช่วยพัฒนาความสามารถของครู มากขึ้น					
7. มีความมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของครู.. ให้ดียิ่งขึ้น					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการ</u> <u>นาร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก</u> <u>และเยาวชน</u>					
8. การได้รับการอบรมในวิชาต่าง ๆ ทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น.....					
* 9. ครูทุกคนสอนดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้อง เข้ารับการอบรมก็ทำให้เด็ก พัฒนาเต็มตามศักยภาพตนเองได้.....					
*10. งานที่ครูมอบหมายให้เด็กทำงาน เหมือนกันหมดทุกคน.....					
*11. การเรียนการสอนในโรงเรียน โครงการนาร่องฯ ควรยึด ตัวครูเป็นหลัก.....					
12. การนิเทศการสอนในสาขา วิชาต่างๆ มีความสำคัญต่อการ ประเมินผลการเรียน.....					
*13. การสอนโดยอาศัยประสบการณ์ เดิมของครูได้ผลดีกว่าเทคนิค การสอนแบบใหม่ของโครงการ นาร่องฯ.....					
14. การให้เด็กแต่ละคนแสดงความ สามารถเป็นสิ่งที่สำคัญในเรื่อง การประเมินผลการเรียน.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15. ความแตกต่างทางด้านสติปัญญา ของนักเรียนแต่ละคน มีผลต่อ การจัดการเรียนการสอน.....					
* 16. การรายงานผลให้ผู้ปกครอง ทราบบ่อย ๆ ไม่เป็นสิ่งสำคัญ..					
* 17. เด็กเก่งมักเป็นคนเห็นแก่ตัว...					
* 18. การจัดการเรียนการสอนใน โครงการนำร่องฯ เป็นการ เพิ่มภาระให้ครูผู้สอน					
19. วิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรม หรือประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะในการคิดเป็นวิธี ที่ช่วยให้เด็กแต่ละคนค้นพบ ความสามารถของตนเอง.....					
* 20. สติปัญญาของเด็กขึ้นอยู่กับตัวเด็ก มากกว่าการจัดสภาพการเรียน การสอนของนักเรียน.....					
* 21. การให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วย สอนเพื่อนในชั้นเป็นสิ่งที่ไม่ ควรทำ เพราะนักเรียนไม่รู้จัก การสอน.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
* 22. การสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน คิดด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ทำได้ ยาก เพราะความคิดของเด็ก ยังอยู่ในวงจำกัด.....					
* 23. การประเมินผลแนวใหม่ เป็นวิธี การที่ยั่งยืน และเป็นภาระแก่ ครูมาก.....					
* 24. โปรแกรมแนะแนวมีความสำคัญ น้อยมากสำหรับเด็กที่เรียนเก่ง.....					
25. ครูในโครงการนำร่องฯ ควรได้ มีโอกาสดูงานและดูงาน เพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกัน และกันในเรื่องการเรียนการสอน.....					
* 26. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าไปใช้ ห้องศูนย์วิชาการไม่ช่วยให้ เด็กเก่งได้ไม่มากนัก.....					
27. โครงการนี้ต้องประสบผลสำเร็จ.....					
28. การปฏิบัติงานตามโครงการฯ มีความยั่งยืนมาก.....					
29. การปฏิบัติงานตามโครงการฯ มีระยะหนึ่งพบว่าเด็กเก่งขึ้น..					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
30. การจัดการศึกษาแนวใหม่ เป็นการพัฒนาครูให้มีการปฏิบัติ งานอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น...					

* ข้อความที่เป็นด้านลบ

ตอนที่ 5

โปรดเขียนข้อเสนอแนะ สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง
ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

1. สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและ
เยาวชน

1.1 ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ _____

1.2 ข้อเสนอแนะด้านบุคลากร _____

1.3 ข้อเสนอแนะด้านอาคารสถานที่ _____

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
เด็กและเยาวชน

2.1 ข้อเสนอแนะด้านอาชีพครู _____

2.2 ข้อเสนอแนะด้านการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและ
เยาวชน _____

3. เจตคติที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก
และเยาวชน

3.1 ข้อเสนอแนะด้านอาชีพครู.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะด้านการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและ
เยาวชน.....

.....

"ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นสมบูรณ์"

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางโสภา โภมฉนาศ

ที่อยู่ปัจจุบัน 316/39 หมู่ 2 แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2514 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนศรีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี
- พ.ศ.2516 ป.กศ. จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2520 พ.ม. (ศึกษาด้วยตนเอง)
- พ.ศ.2527 ค.บ. จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2539 กศ.ม. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ.2518 - 2522 ครู โรงเรียนนครหลวงพาณิชย์การ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ.2522 ครู 2 โรงเรียนมิตรสัมพันธ์ อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว
- พ.ศ.2524 - ปัจจุบัน บุคลากร กองเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการการประม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่อง

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

บทคัดย่อ

ของ

โสภา โกมลนาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2539

การศึกษาค้างนี้ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ใน 3 ด้าน คือ 1. การศึกษาสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคลากร และงานอาคารสถานที่ 2. ศึกษาความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน 3. ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูและผู้บริหารของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน จาก 3 โรงเรียน จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามปลายเปิด โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ด้านวิชาการ ในการจัดการศึกษาประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด สื่อการสอน และการจัดสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.2 ด้านบุคลากร ซึ่งมีความรู้ความสามารถ มีระดับการศึกษา และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.3 ด้านอาคารสถานที่ ประกอบด้วยอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องพิเศษ และบริเวณโรงเรียน มีความเพียงพอและพอเหมาะ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. ครูและผู้บริหาร มีความเข้าใจในการดำเนินการของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเด็ก เทคนิคการสอนแนะแนวและจิตวิทยา การประเมินผลแบบใหม่ โดยส่วนรวมมีความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

3. ครูและผู้บริหาร มีเจตคติต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน โดยส่วนรวมมีเจตคติอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

4. ข้อเสนอแนะของครูและผู้บริหาร จำแนกเป็นรายด้าน คือ

4.1 สภาพการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียนในโครงการนำร่องศูนย์พัฒนา

อัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน ด้านวิชาการ คือ ควรจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด เพื่อให้เด็กเรียนได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่วนด้านบุคลากร คือ ครูควรพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนใหม่ ๆ อยู่เสมอ และในด้านอาคารสถานที่ ควรมีบริเวณโรงเรียนที่กว้างขวาง มีสิ่งแวดล้อมดี สะอาด ปลอดภัย มีเครื่องเล่น มีสนาม และสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้

4.2 ความเข้าใจของครูและผู้บริหาร คือ ควรจัดอบรมเทคนิคการสอน การ-
แนะแนวและจิตวิทยา การประเมินผลแบบใหม่ อย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น

4.3 เจตคติของครูและผู้บริหาร คือ ควรให้ความสำคัญต่ออาชีพครูให้มากขึ้น เพราะครูเป็นผู้ให้การศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของชาติ และมีความเห็น
ด้วยต่อการดำเนินงานของโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน เพราะว่า
เป็นโครงการที่ดีมากและควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป

A STUDY OF THE IMPLEMENTATION IN THE PILOT
PROJECT OF THE SCHOOL CENTER FOR THE GIFTED
AND TALENTED

AN ABSTRACT

BY

SOPA KOMONAK

Presented in Partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

November 1996

The purpose of the study was to investigate the three Implementation conditions of the Pilot Project of Children and Youth's Talent Development Center. The mentioned conditions to be investigated are :

1. The real situation on the academic areas, the personnel administration as well as the buildings of the schools under this pilot project.
2. The teachers' understanding on the concept of the project, and.
3. The teachers' attitude to the project.

The data were from 41 teachers and the administrators from 3 participant schools under the pilot project. The data survey instrument is a questionnaire which is divided into a multiple degree ranking choices and the open-ended questions.

The statistics analysis methods are percentage, mean and standard deviation

Result of the study:

1. The result of the study could be divided into 3 aspects as the following

1.1 The academic aspect which concerns about learning processes and teaching arrangement, libraries, teaching equipment and materials as well as the learning environment was considered in average.

1.2 The personnel aspect involved the teachers and staff was good since most of the teachers were qualified with high experience in academic programs.

1.3 According to general standard, the school buildings are sufficient. There are not only main buildings but also the complement ones as well as some special rooms and the wide yards. All are available in very nice condition.

2. Both the teachers and the administrators undertood the project ideas very well. They knew most about children's nature and needs. teaching techniques, guidance, psychology and new model of assessment.

3. Both the teachers and the administrators had very good attitude towards the project.

4. However, they added some more suggestion to chang same environment to achieve the expected goal.

4.1 In same school the school environment must be more natural so that students can learn from their own experience. Moreover, the teachers themselves should always improve their teaching technique. The school's yard should be cleaner and safer with sufficient playground available for students to join school activities

4.2 Due to the understanding of the teachers and the administrators, the training program on teaching techniques, guidance more technigue and psychology training program students' should be regularly provided. Furthermore, particular assessment is also essential.

4.3 Since the teachers play important roles in developing the youth's learning processes, their occupations as instructors should be given more dignity and offered more fringe benefits.

However, both teachers and administrators supported the project and found it very useful, so they were going to keep the project running through the whole school.